25 Φεβρουαρίου 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (784 – 806), τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Μαρκέλλου, Ἐπισκόπου Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, ξίφει τελειωθέντων, τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Ῥηγίνου, ἐπισκόπου Σκοπέλου (†335), τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀντωνίου, πυρὶ τελειωθέντος, τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου του διὰ Χριστὸν σαλοῦ,

Ἦχος πλ. α΄, ἐωθινὸν ε΄.

Ἄρχεται τὸ Τριῴδιον

Σημείωσις: Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται συμψαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριῳδίου περιεχόμενοι ὕμνοι. Ἔν τισι ναοῖς, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑσπερινοῦ, τίθεται ὑπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ηὐτρεπισμένου σκίμποδος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριῳδίου, ἔνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίοις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνος μετανοίας τρεῖς, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χεῖρας τὸ Τριῴδιον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς τρεῖς καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριῳδίου εἰς τὴν οικείαν θέσιν αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ Διάκονος

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης.

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ργ' (103ος)

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς Σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς Σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων Σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγή τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησεν σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς Σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα, ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτήν.
Πάντα πρὸς Σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος Σου αὐτοῖς, συλλέξουσι.

Ἀνοίξαντός Σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ Σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσι.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά Σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀ λληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια. Δόξα Σοι ὁ Θεός (τρίς) Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός (μεθ’ ἑκάστην δέησιν).

Ἦχος λ π ȣ Νη χ

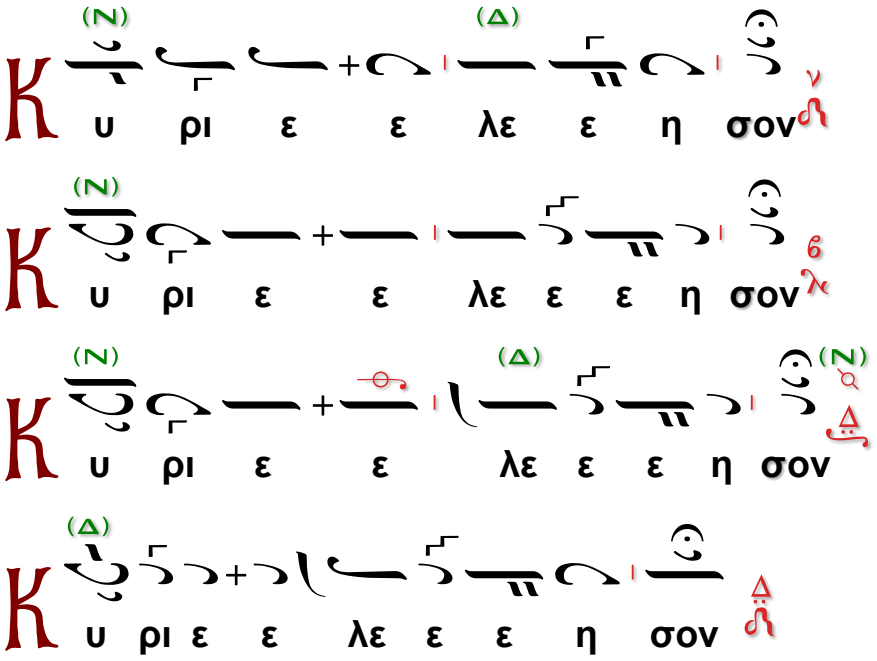

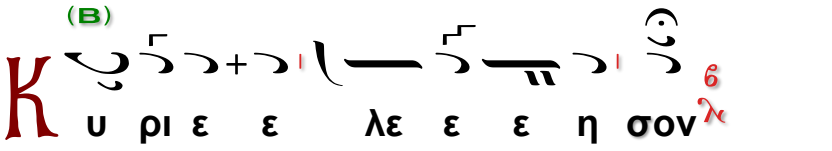

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον…

Ὁ β΄ χορός·

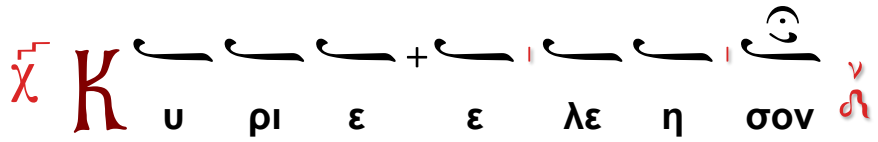

Ἀθ. Καραμάνη († 2012)

Ἦχος Νη

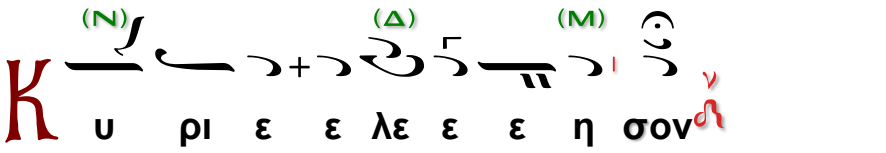

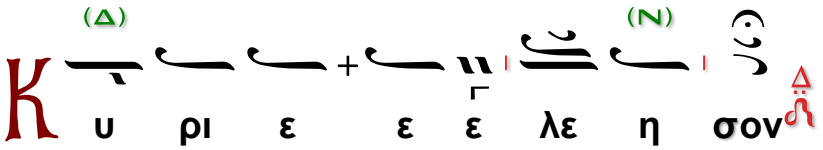

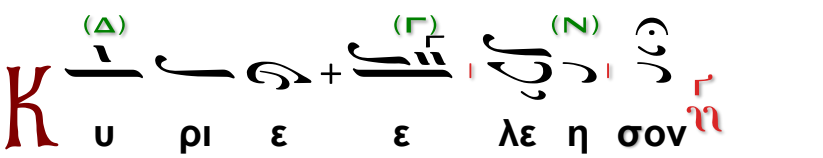

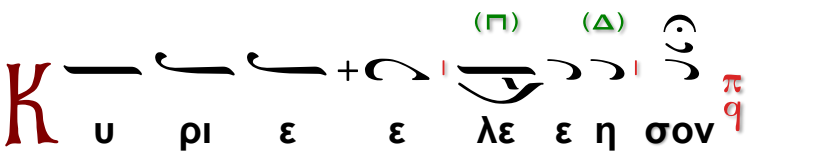

Ὁ β΄ χορός·

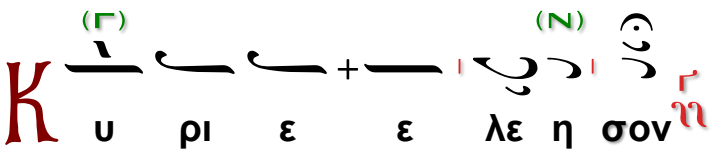

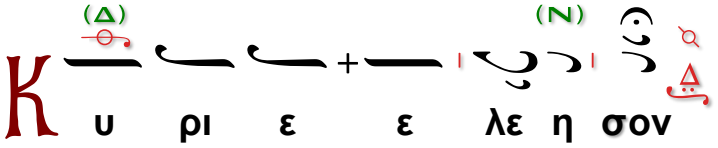

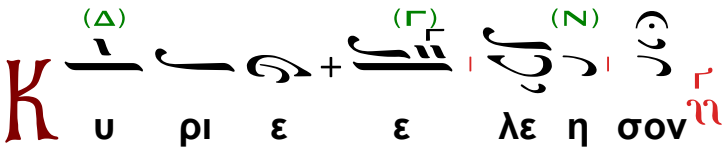

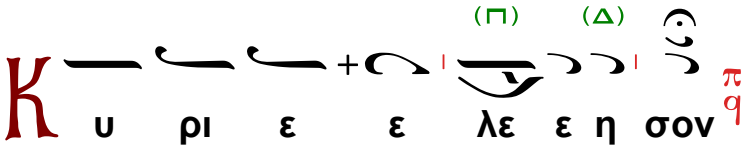

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον…

Ὁ β΄ χορός·

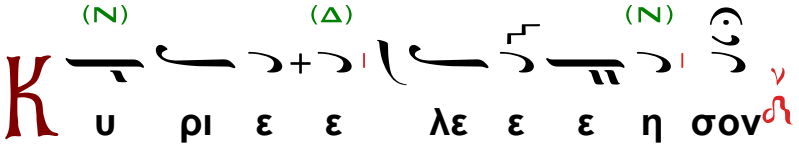

Ὁ διάκονος·

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,

Ὁ χορός χαμηλοφώνως

(Ὑπεραγία, Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.)

μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ α΄χορός.

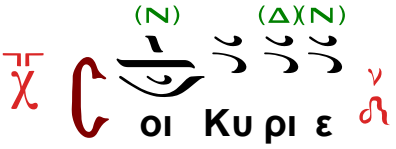

Ὁ Ιερεύς

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμή καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος λ̞ π̞ ϊ̞ Πα

Ὁ α΄χορός.

Ἀ μην

Ψαλμὸς ρμ΄ (140)

Κυ υ ρι ι ε ε κε ε κρα α ξα α προς Σε ει

σα κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ον μου ου ου Κυ ρι

ι ι ε Κυ ρι ι ε ε κε ε ε κρα ξα προ ο ος

Σε ει σα α α α κου σον μου ου προ ο ο σχες τη φω

νη η η η τη ης δε η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω

κε κρα γε ναι με προ ο ος Σε ε ει σα κου σο ον μου

Κυ υ ρι ι ε

Ὁ β΄χορός.

Κατ ευ θυν θη τω η προ ο ο σε ευ χη η η μου

ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω πι ι ι ο ο ο ον Σου

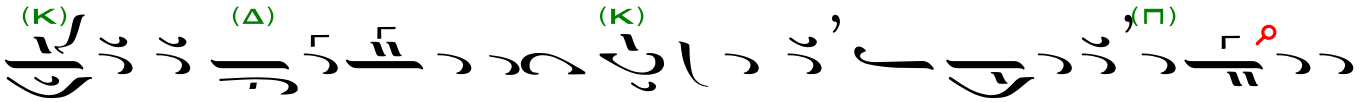

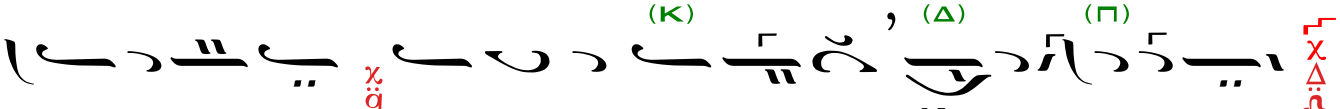

Καὶ κατόπιν, ἀντιφωνικῶς ὑπὸ τῶν δύο χορῶν

(Οἱ στίχοι αὐτοὶ τῶν ψαλμῶν ρμ΄ και ρμα΄, ἐν ταῖς ἑνορίαις συνήθως παραλείπονται.)

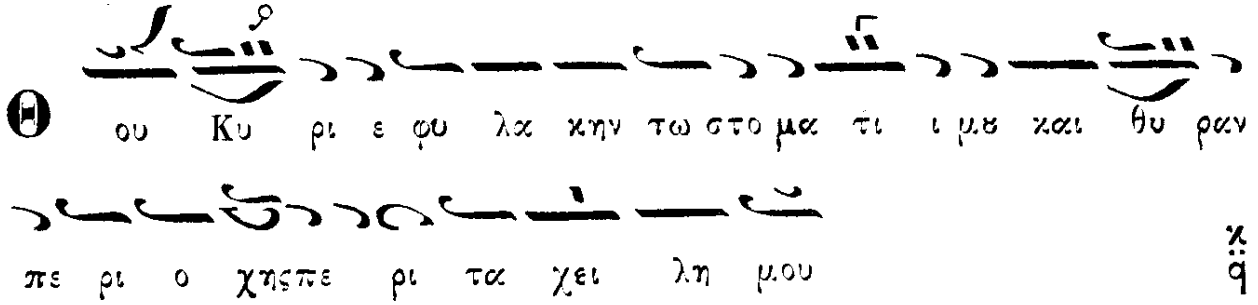

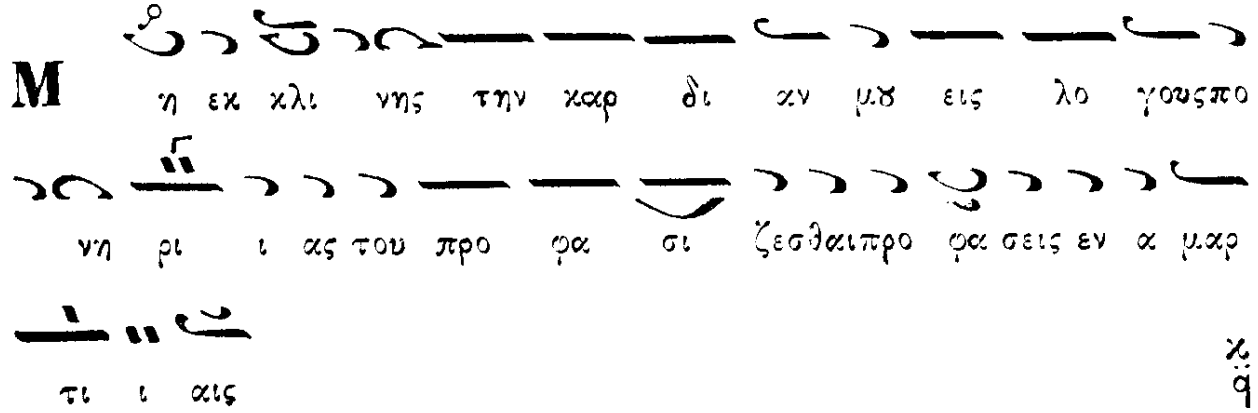

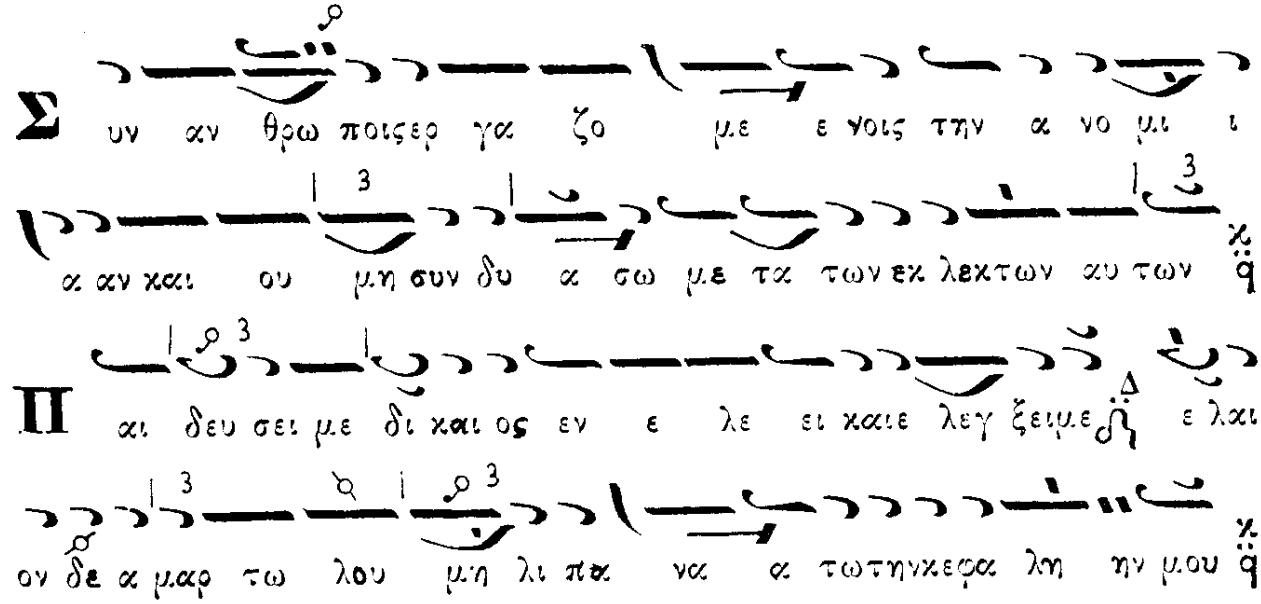

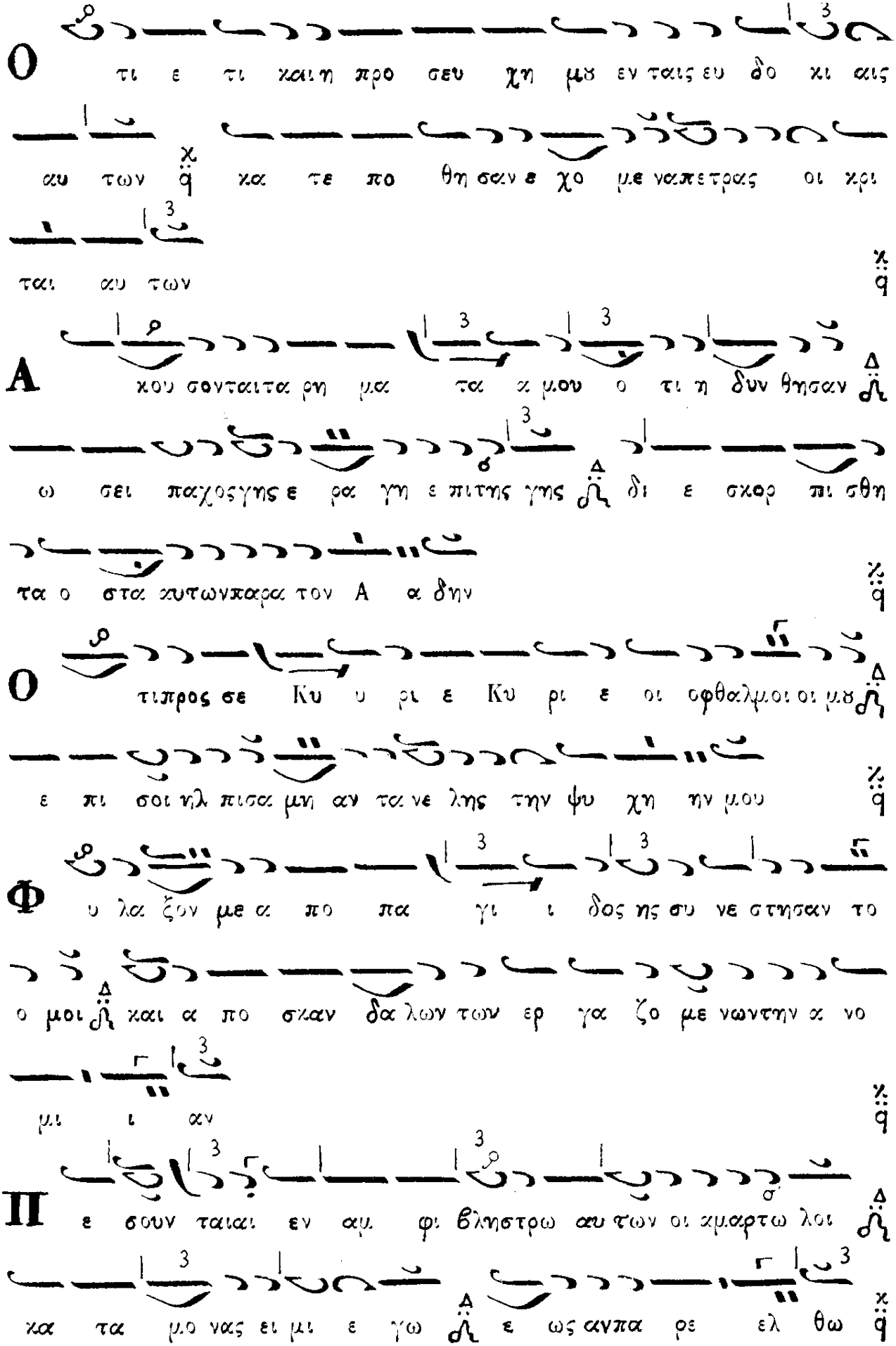

Ψαλμὸς ρμα΄ (141)

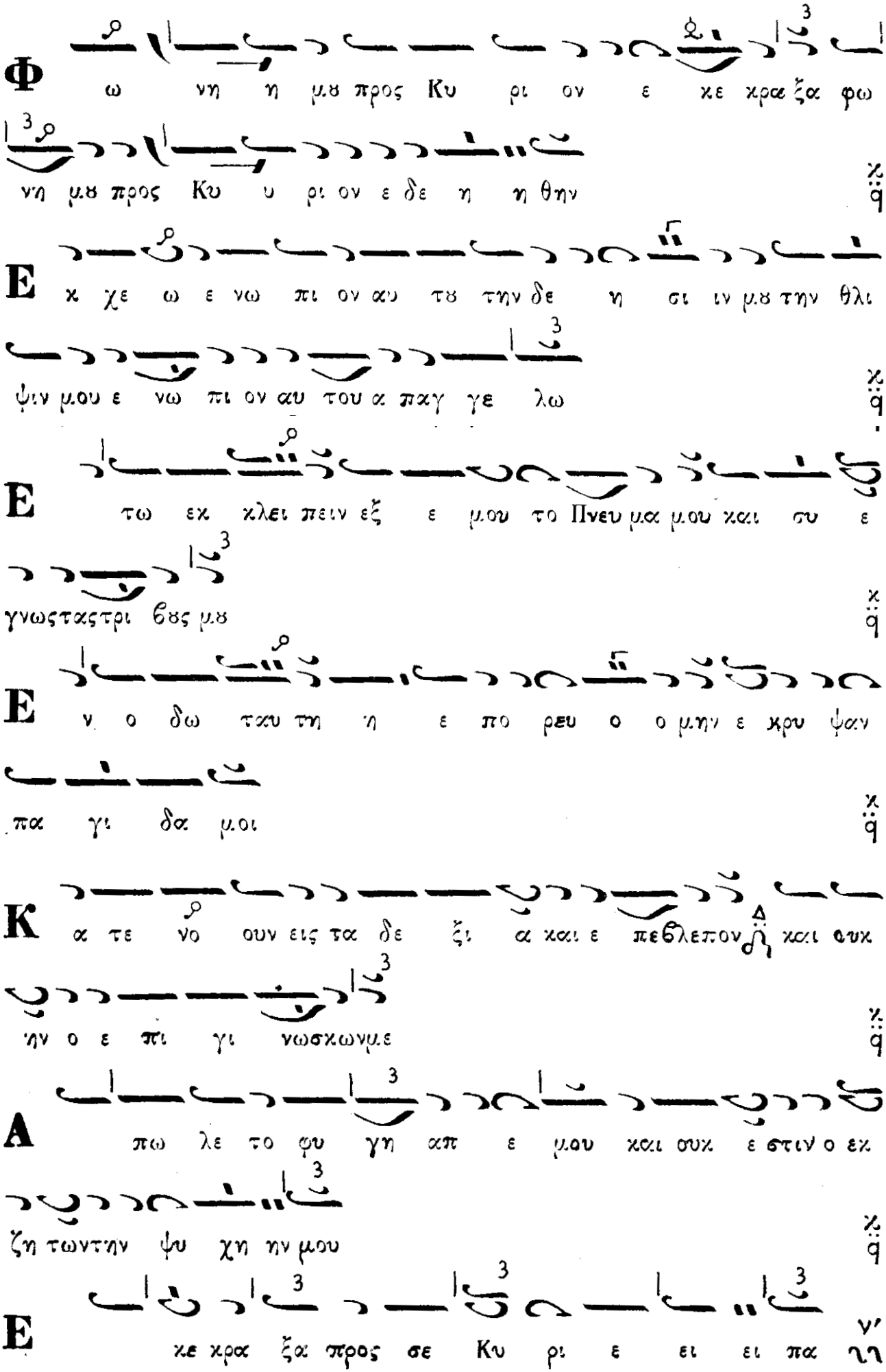
Φ ω νη η μȣ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω
νη μȣ προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην
Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τȣ την δε η σι ιν μȣ την θλι
ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Ε τω εκ κλει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ ε
γνωσταστρι βȣς μȣ
Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν
πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πεβλεπον και ουκ
ην ο ε πι γι νωσκωνμε
Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ
ζη τωντην ψυ χη ην μου
Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα

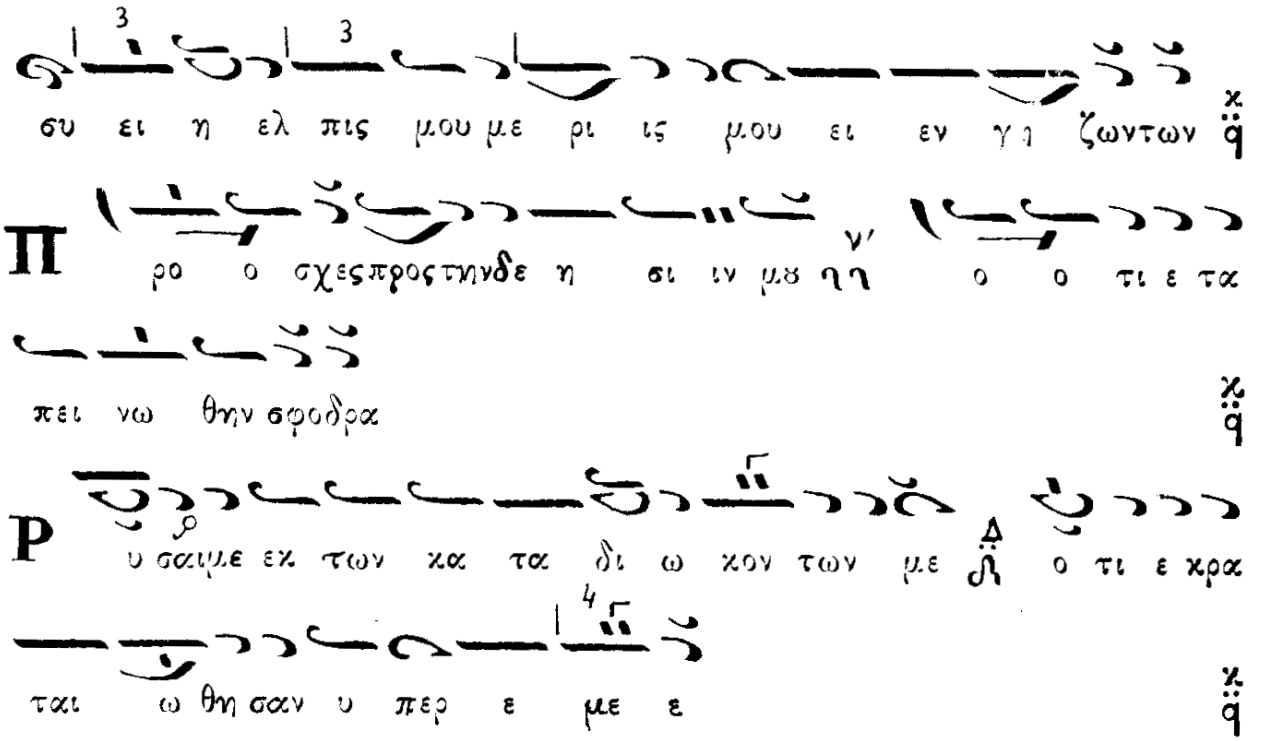
συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων
Π ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μυ η η ο ο τι ε τα
πει νω θην σφοδρα
Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε κρα
ται ω θη σαν υ περ ε με ε

Ό α΄χορός.

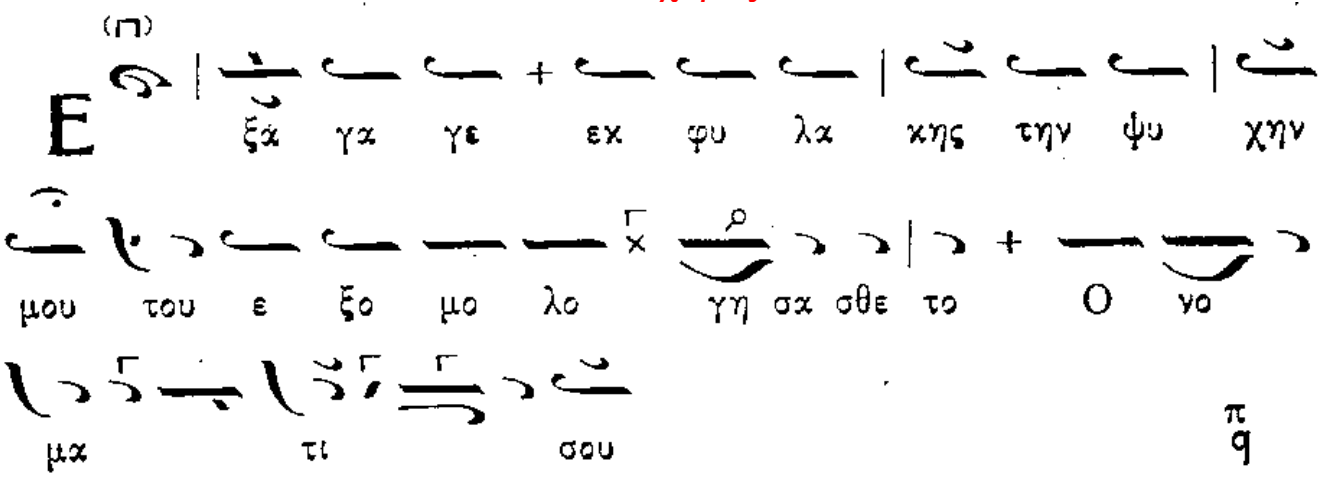
Ε ξά γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
μου του ε ξο μο λο γη σα σθε το Ο νο
μα τι σου

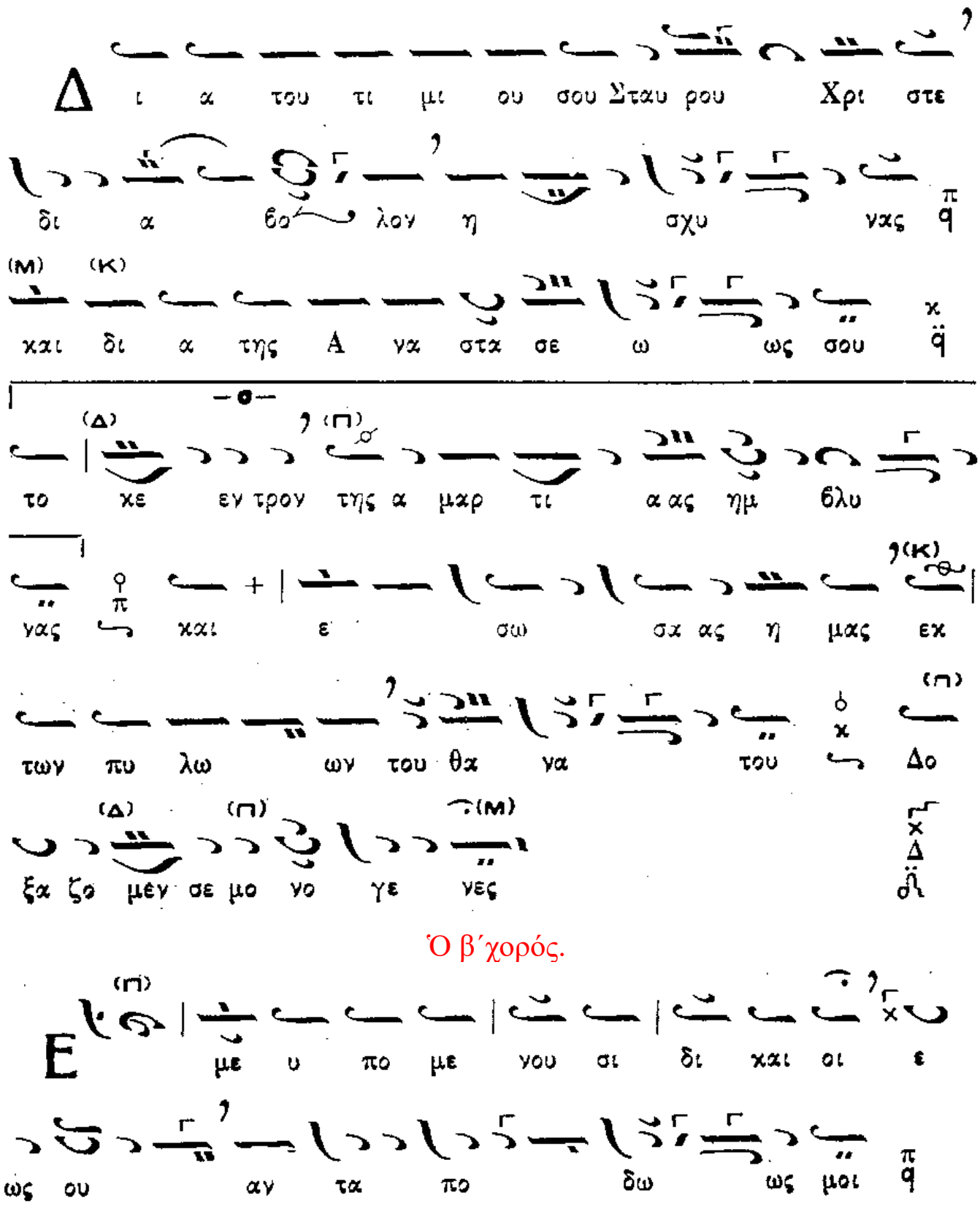
Δι α του τι μι ου σου Σταυ ρου Χρι στε
δι α βο λον η σχυ νας
(Μ) (Κ)
χαι δι α της Α να στα σε ω ως σου
(Δ) (Π)
το χε εν τρον της α μαρ τι α ας ημ βλυ
νας χαι ε σω σα ας η μας εκ (Κ)
των πυ λω ων του θα να του Δο (Π)
(Δ) (Π) (Μ)
ξα ζο μεν σε μο νο γε νες

Ο β΄χορός.

(Π)
Ε με υ πο με νου σι δι χαι οι ε
ως ου αν τα πο δω ως μοι

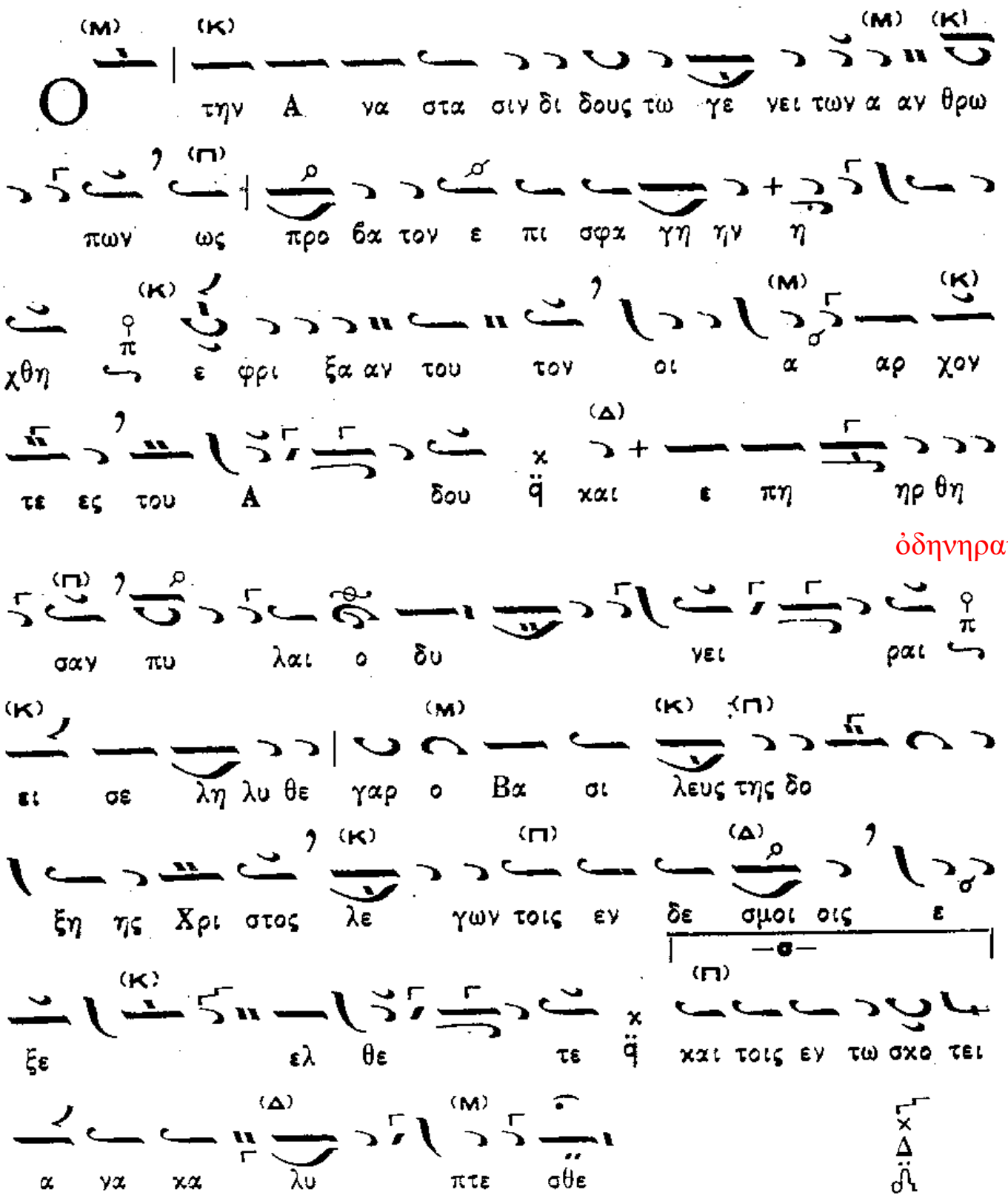
Ο την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν θρω
πων ως προ δα τον ε πι σφα γη ην η
χθη π ε φρι ξα αν του τον οι α αρ χον
τε ες του Α δου ϟ χαι ε πη ηρ θη
σαν πυ λαι ο δυ νει ραι π
ει σε λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευς της δο
ξη ης Χρι στος λε γων τοις εν δε σμοι οις ε
ξε ελ θε τε ϟ χαι τοις εν τω σκο τει
α γα κα λυ πτε σθε
ὀδηνηραί,
Ὁ α΄χορός.

Εχ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι
ε Κυ ρι ε ει σα χου σον τη ης φω νη
ης μου
Με γα θα αυ μα ο των α ο ρα των
Κτι στης δι α φι λαν θρω πι αν σαρ κι πα
θω ων α νε στη ο α θα
να τος Δευ τε πα τρι αι των ε
ε θνων του τον προ σκυ νη σω
μεν τη γαρ αυ του ευσπλα αχ νι α εκ πλα
νης ρυ σθε εν τες εν τρι σιν υ πο
στα σε σιν ε να θε ον υ μνειν με

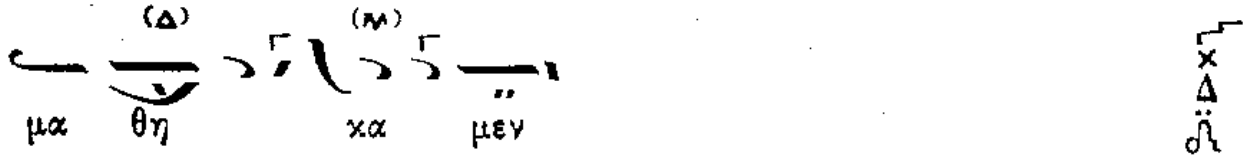
μα θη χα μεν

Ὁ β΄χορός.

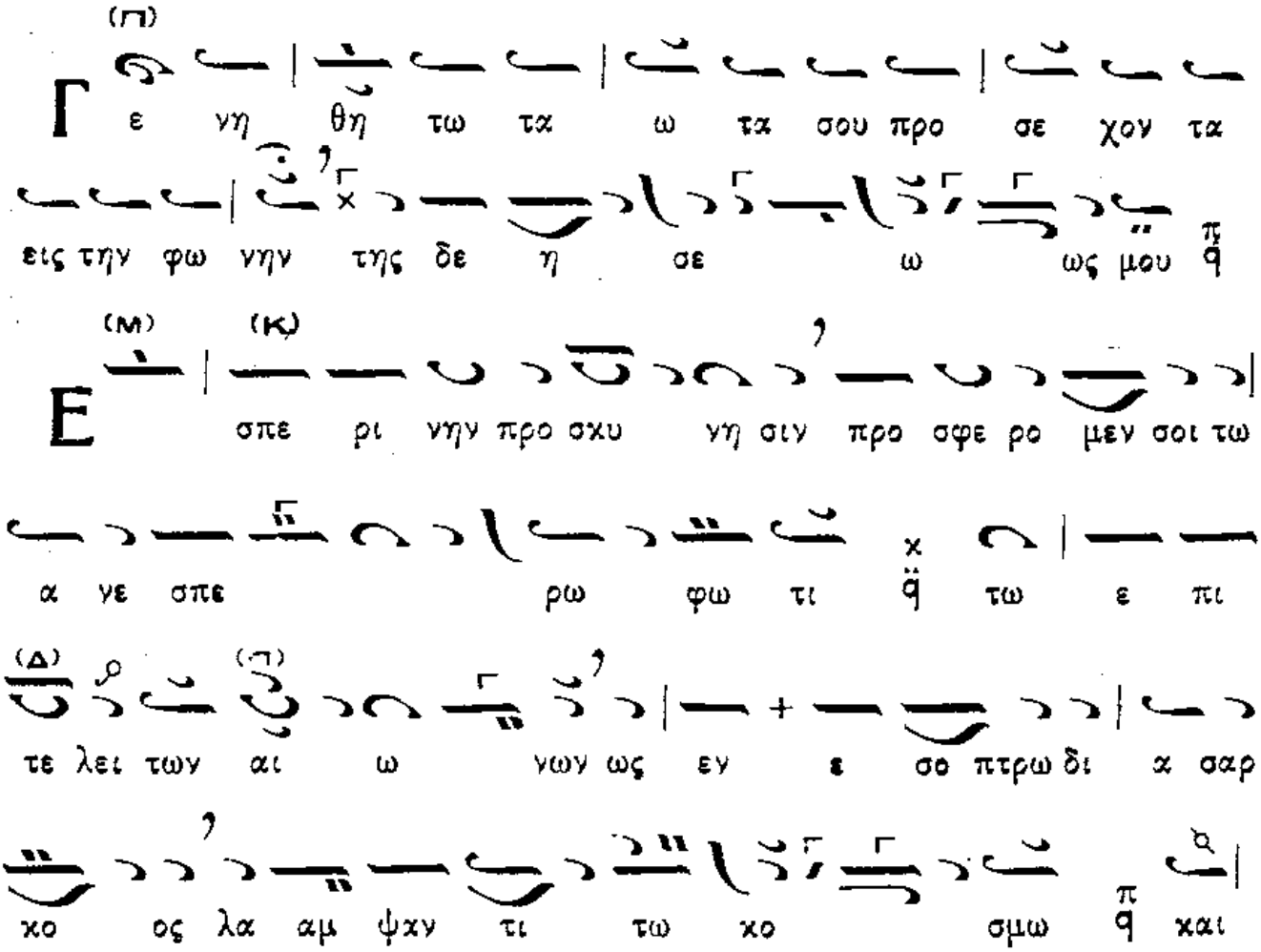
ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα
εις την φω νην της δε η σε ω ως μου
σπε ρι νην προ σχυ νη σιν προ σφε ρο μεν σοι τω
α γε σπε ρω φω τι τω ε πι
τε λει των αι ω νων ως εν ε σο πτρω δι α σαρ
χο ος λα αμ ψαν τι τω χο σμω και

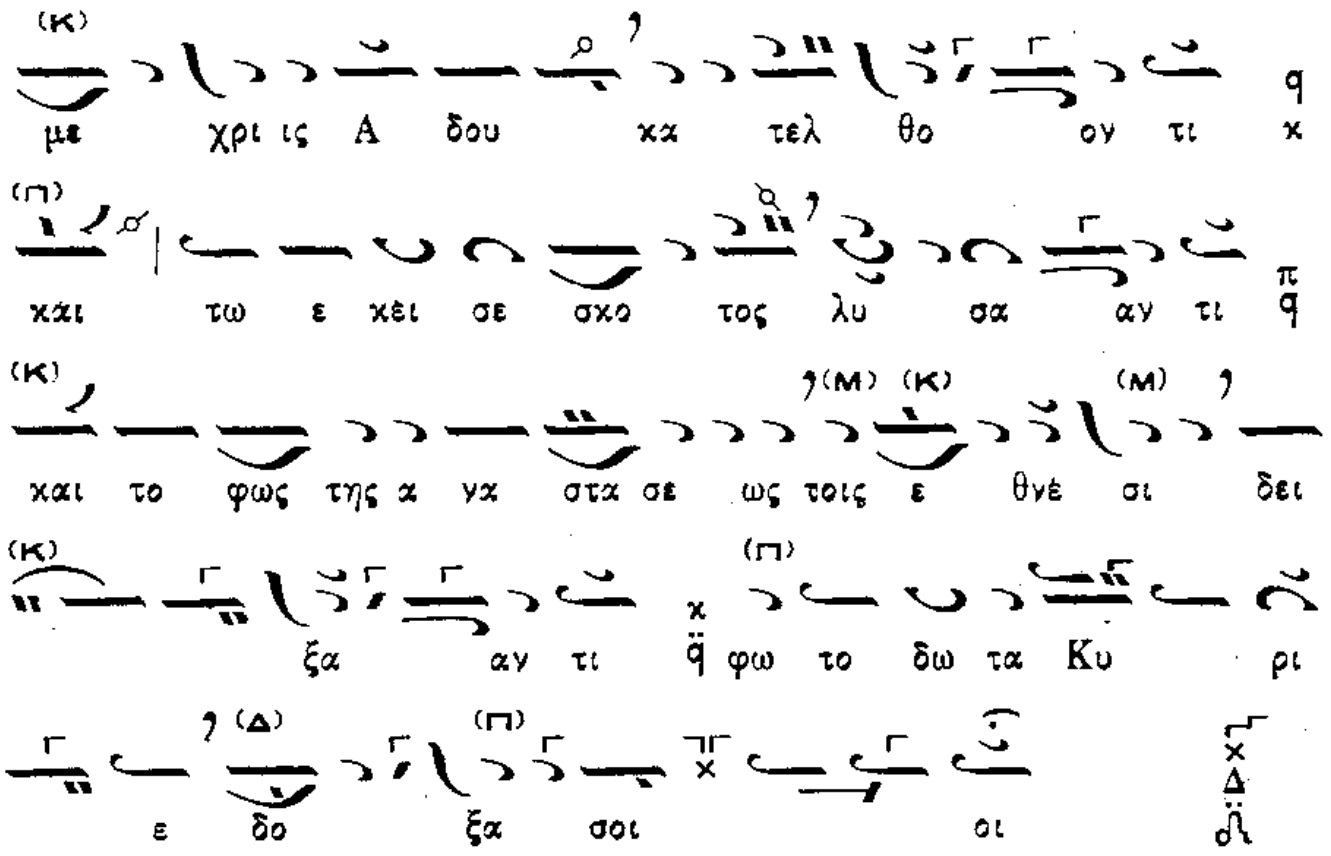
(Κ) (Π) (Κ) (Μ) (Κ) (Μ) (Κ) (Π) (Δ) (Π)
με χρι ις Α δου κα τελ θο ον τι κ
κάι τω ε κέι σε σκο τος λυ σα αν τι π
και το φως της α γα στα σε ως τοις ε θνέ σι δει
ξα αν τι φω το δω τα Κυ ρι
ε δο ξα σοι οι

Ὁ α΄χορός.

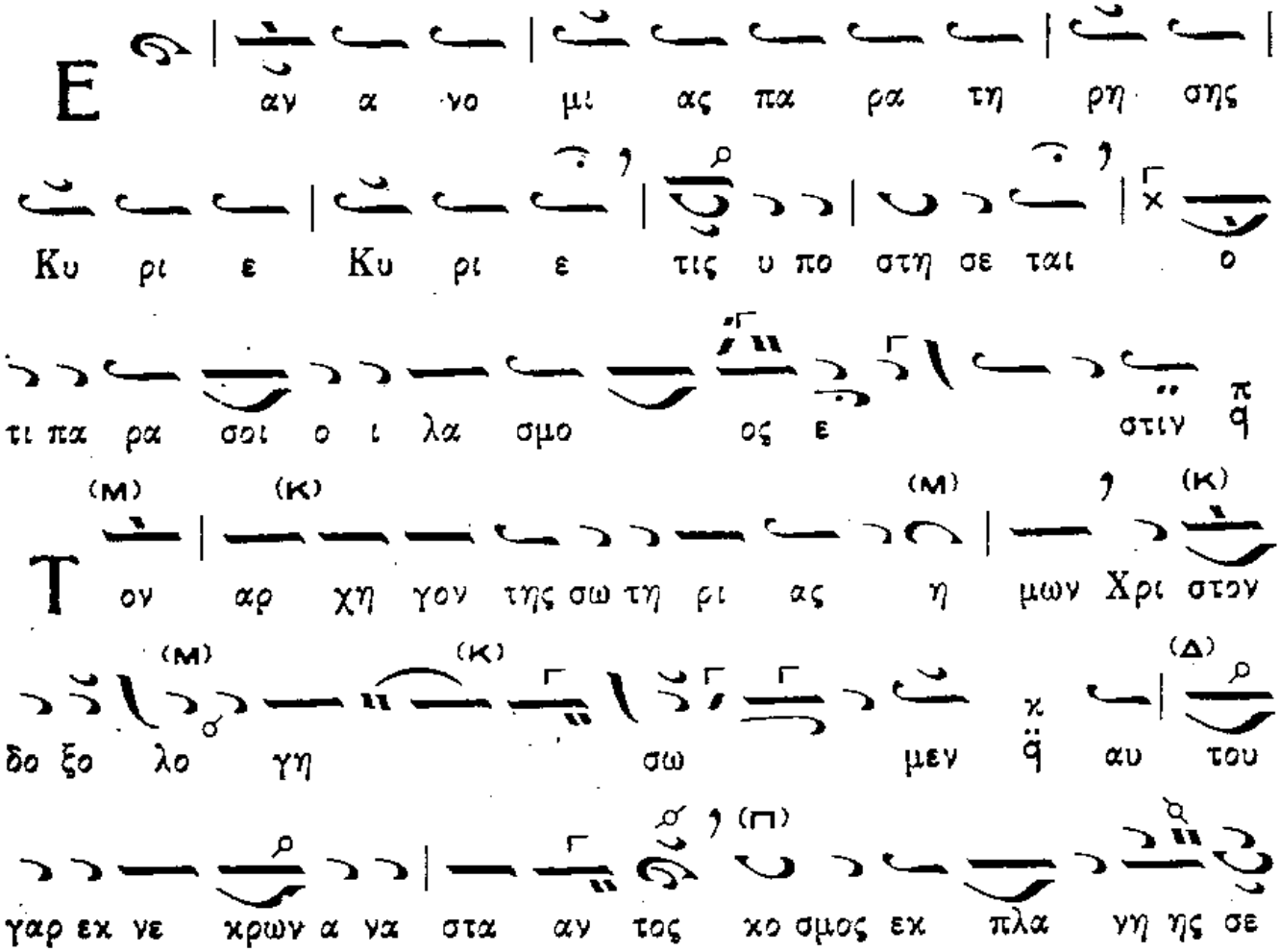
Ε
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης
Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο
τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος ε στιν π
(Μ) (Κ) (Μ) (Κ)
Τ ον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στον
(Μ) (Κ) (Δ)
δο ξο λο γη σω μεν αυ του
(Π)
γαρ εκ νε κρων α γα στα αν τος κο σμος εκ πλα γη ης σε

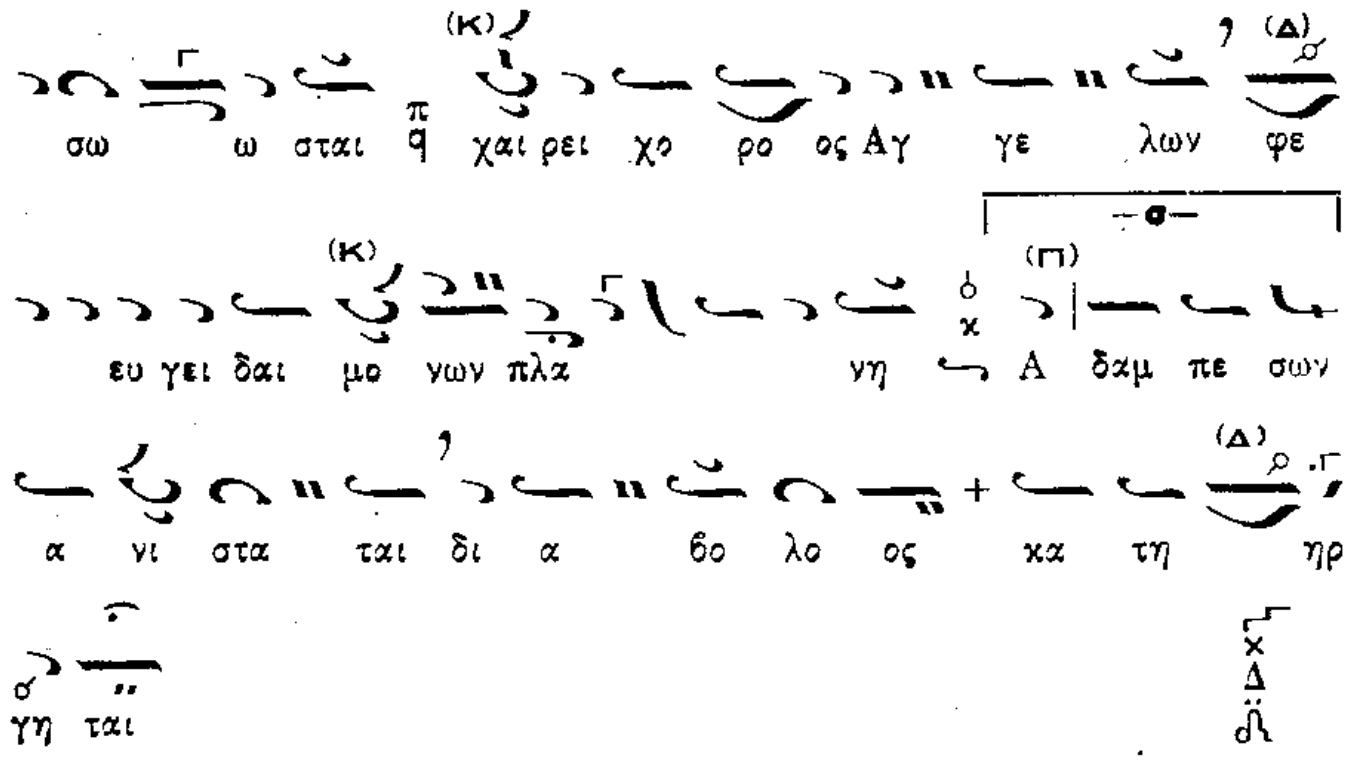
σω ω σται χαι ρει χο ρο ος Αγ γε λων φε
ευ γει δαι μο γων πλα γη Α δαμ πε σων
α νι στα ται δι α βο λο ος κα τη ηρ
γη ται

Ὁ β΄χορός.

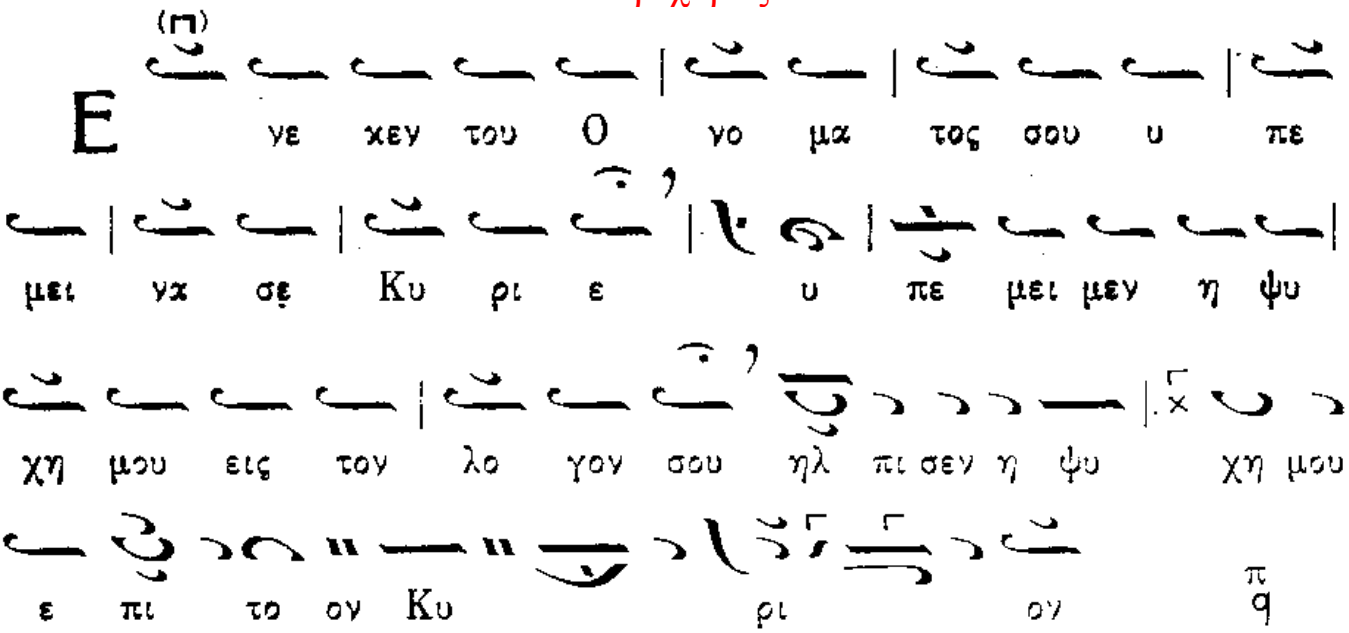
Ε γε χεν του Ο νο μα τος σου υ πε
μει νε σε Κυ ρι ε υ πε μει μεν η ψυ
χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου
ε πι το ον Κυ ρι ον

Οι της χου στω δι ας ε νη χουν το υ πο τιων
πα ρα νο μων χα λυ ψα τε Χρι στου την ε
γε ερ σιν χαι λα βε τε αρ γυ ρι α χαι ει
πα τε ο τι η μων χοι μω με
νων εχ του μνη μει ου ε συ λη θη ο
νε χρος τις ει δε τις η χου σε νε χρον χλα πε
εν τα πο τε μα λι στα ε σμυρ νι σμε
νο ον χαι γυ μνον χα τα λι πον τα
χαι εν τω τα φω τα εν τα φι

α α αυ του π μη πλα να σθε Ι ου δαι

οι χ μα θε τε τας ρη σεις των Προ φη

τω ων χαι γνω τε π ο τι αυ τος ε

στι ιν α λη θως ο λυ τρω της του

κο σμου και Πα αν το δυ να μο

ος

Ὁ α΄χορός.

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα

τω Ισρα η ηλ ε πι το ον Κυ ρι ον π

Κυ ρι ε ο τον Α δην σκυ λε

ευ σας και τον θα να τον πα τη σα ας Σω τη ηρ

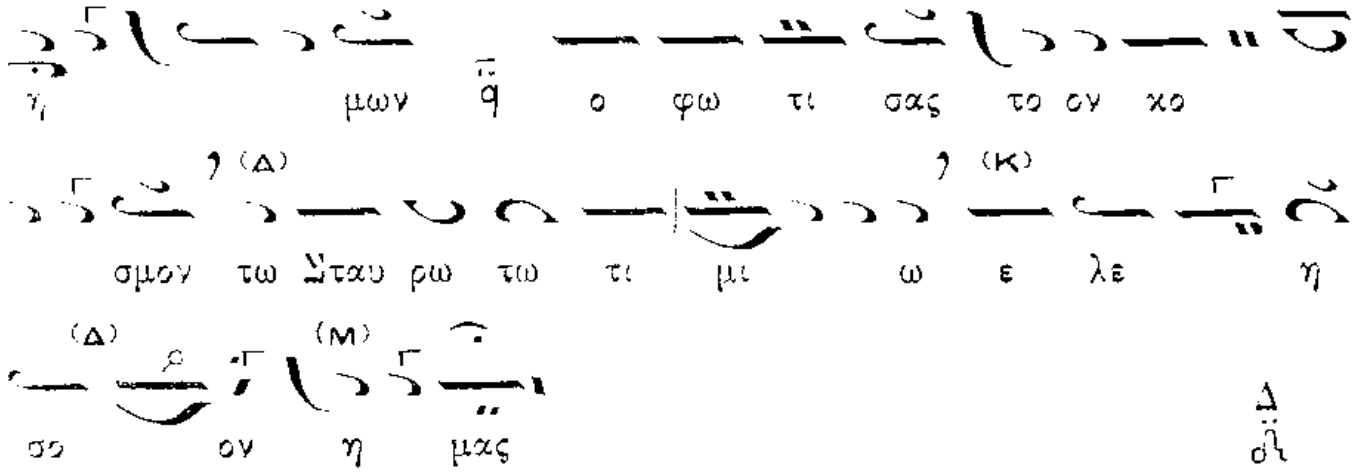

Ἦχος δ΄ Πα

Ὁ β΄χορός.

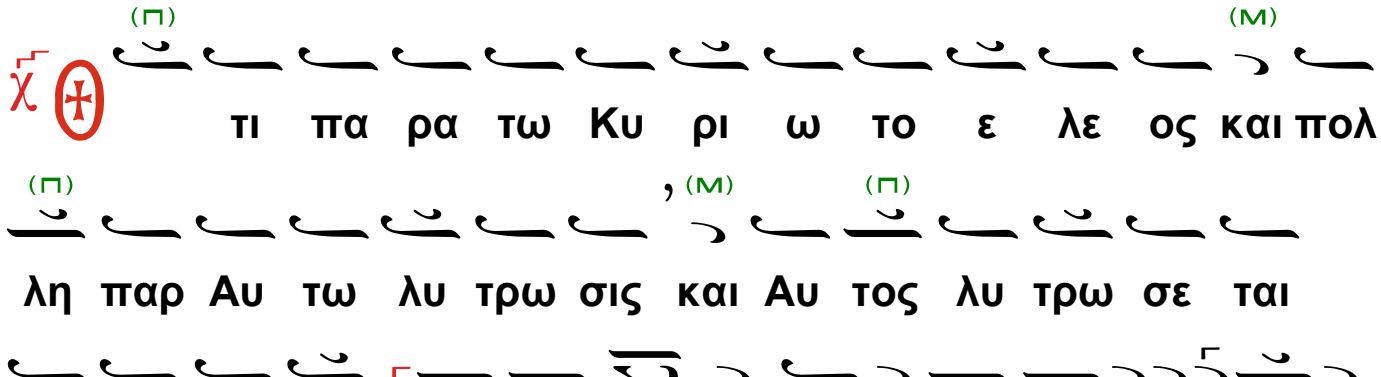

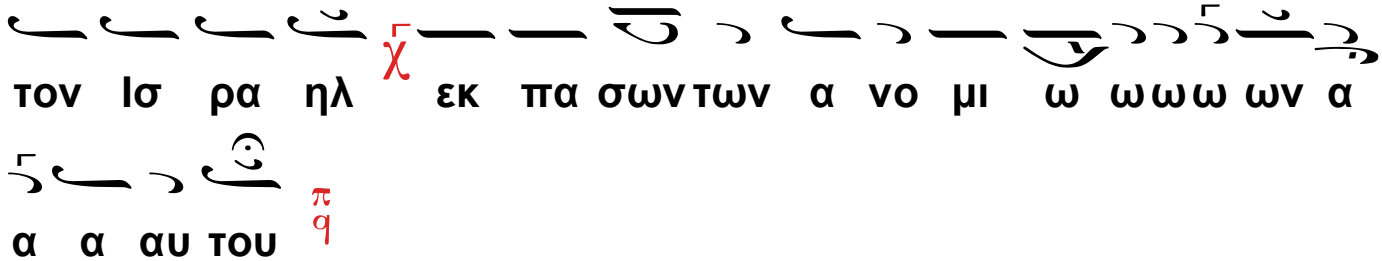

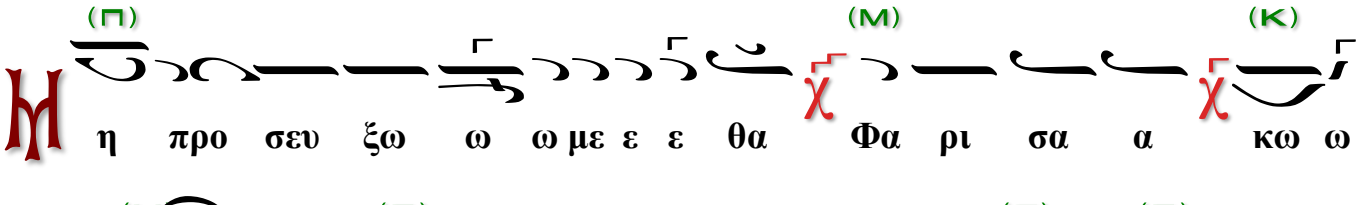

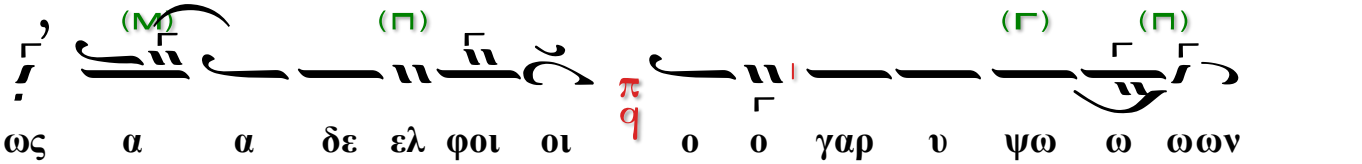

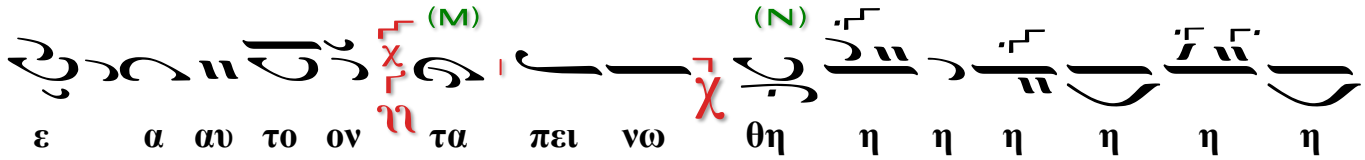

η η σε ε ται τα πει νω θω ω ω ω ω μεν ε ναν

τι οντου Θε ου ου τε ε ε λω νι κω ω ως δι α

νη στει ει ας κρα α α α ζο ο ο ον τες ι ι λα

ασθη τι η μι ι ι ι ιν ο Θε ε ο ος τοις α μαρ τω

ω λοι οις

Ὁ α΄χορός.

ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη επ αι νε

σα τε Αυ τον παν τες οι λα οι

Τὸ αὐτό·

Ὁ β΄χορός.

τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος Αυ του εφ

η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις

τον αι αι ω ω ω ω να

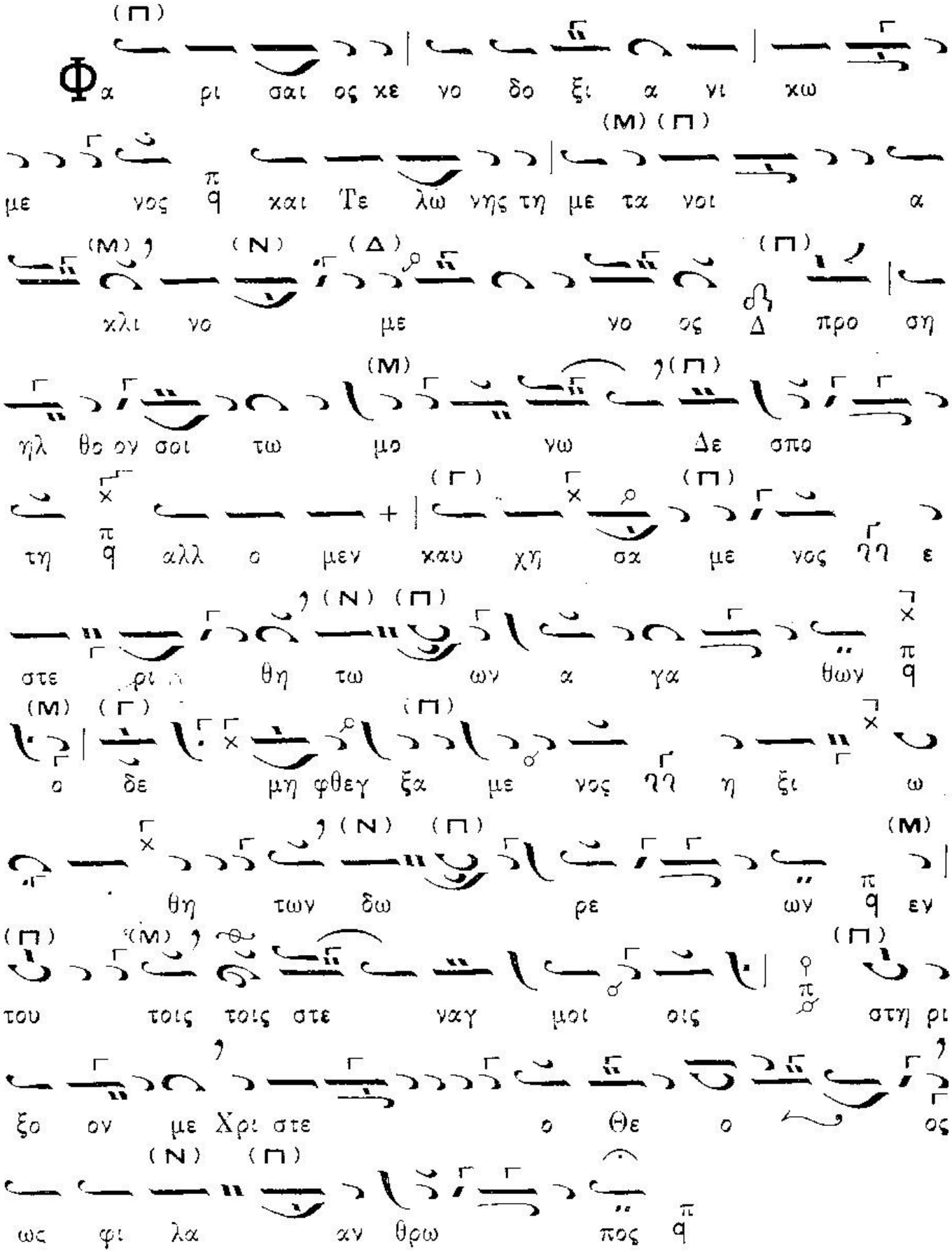
Φα ρι σαι ος χε νο δο ξι α νι χω
με νος π̅ χαι Τε λω νης τη με τα νοι α
χλι νο με νο ος Δ προ ση
ηλ θο ον σοι τω μο νω Δε σπο
τη π̅ αλλ ο μεν χαυ χη σα με νος η̅η ε
στε ρι θη τω ων α γα θων π̅
ο δε μη φθεγ ξα με νος η̅η η ξι ω
θη των δω ρε ων π̅ εν
του τοις τοις στε ναγ μοι οις στη ρι
ξο ον με Χρι στε ο Θε ο ος
ως φι λα αν θρω πος π̅

Ἦχος λ̅ π̅ ν̅ Νη

Ὁ α΄ χορός·

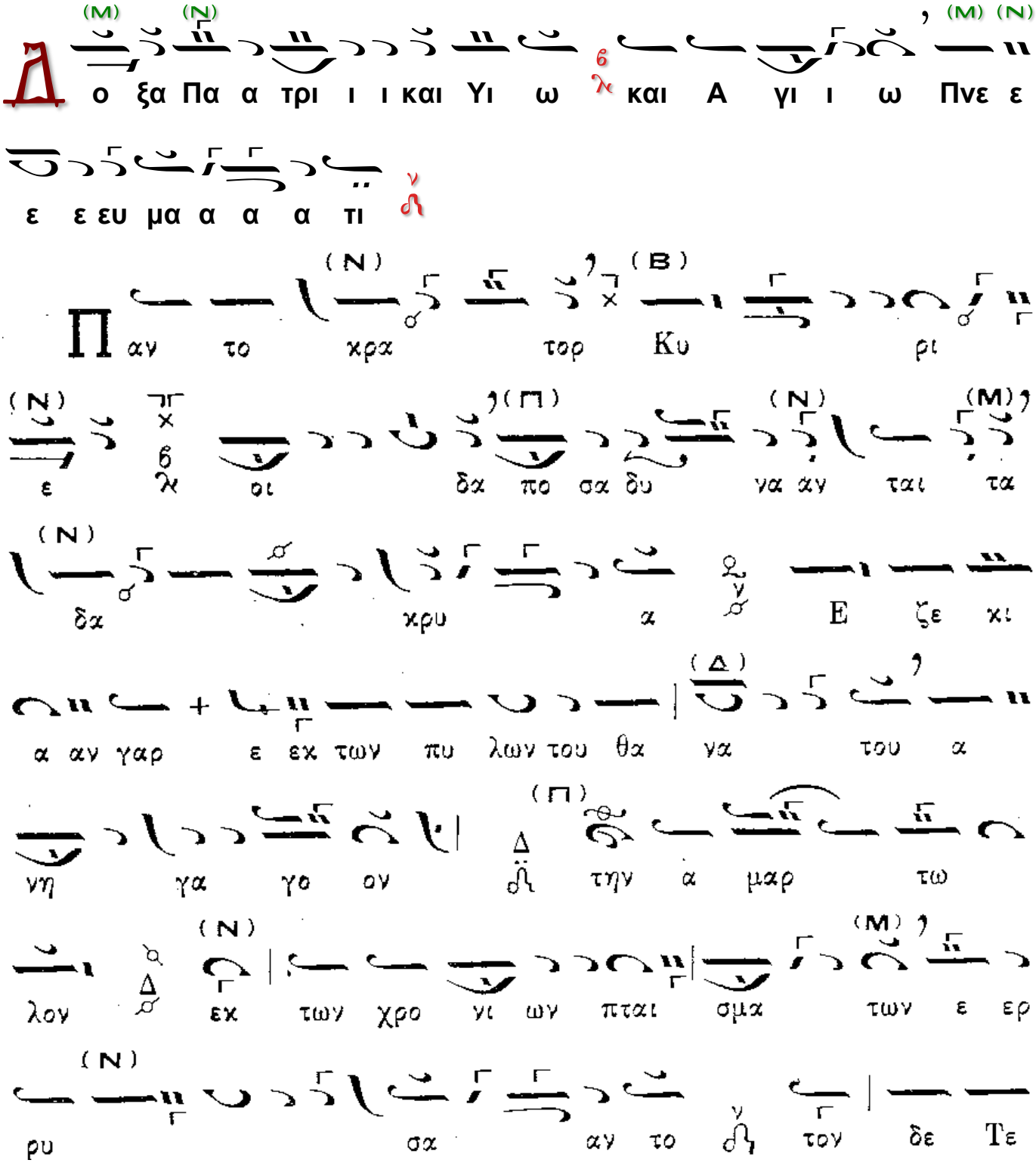
Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι ω και Α γι ι ω Πνε ε
ε ε ευ μα α α α τι
Π αν το χρα τορ Κυ ρι
ε οι δα πο σα δυ να αν ται τα
δα χρυ α Ε ζε χι
α αν γαρ ε εχ των πυ λων του θα να του α
νη γα γο ον την α μαρ τω
λον εχ των χρο νι ων πται σμα των ε ερ
ρυ σα αν το τον δε Τε

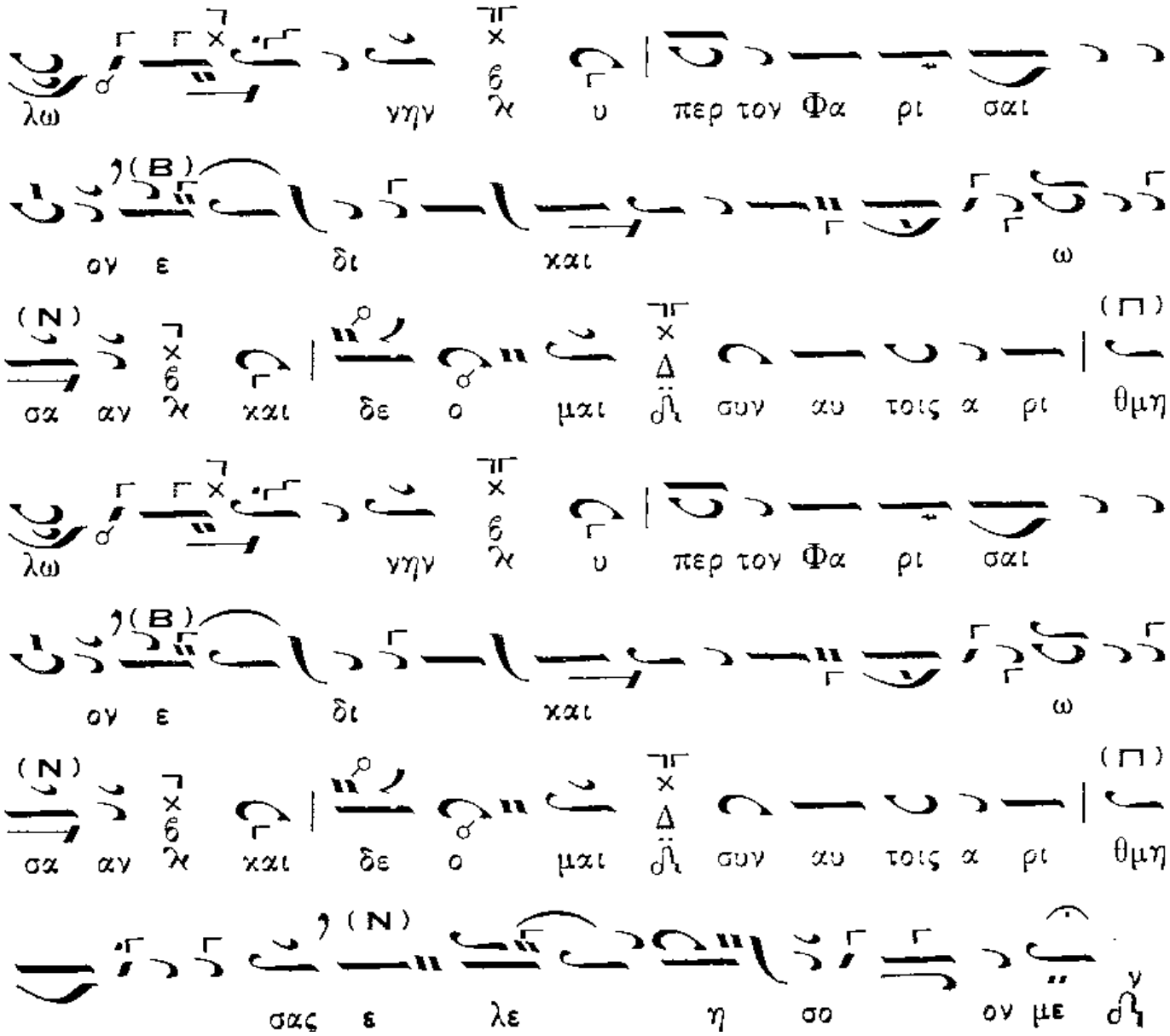

Ἦχος λ ϟ Πα

Ὁ β΄χορός.

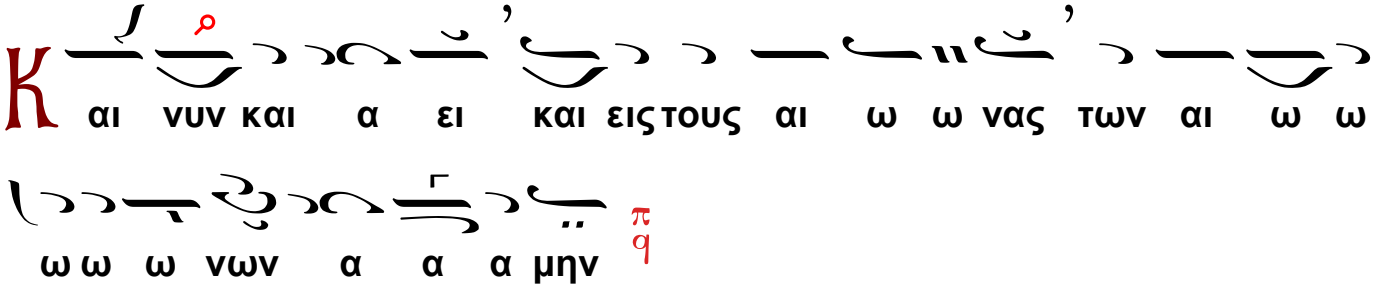

π ϟ

Θεοτοκίον

(Ν) (Π) (Κ)

ν τη Ε ρυ υ θρα θα α λα α α α ασ ση χq της α πει

(Δ) (Π)

ρο γα α μου νυ υμ φης ει ει κων δι ι ε γρα α α

(Κ) (Δ) (Κ)

φη πο ο ο τε πq ε κει Μω υ σης δι αι αι ρε ε ε της

(Μ) (Π)

του ου υ υ υ υ δα α α α τος χq εν (1) θα δε Γα βρι

(Μ) (Π)

ηλ υ πη η ρε ε τη ης του θα α αυ μα α α α

πq το τε τον βυ θον ε πε ζευ σεν α βρο ο χω ως

(Δ)

Ι ι σρα ηλ χq νυ υ υν δε τον Χρι στον ε γε εν νη

(Π)

η η σεν α ασπο ο ρως η η Πα α αρ θε ε ε ε νος πq η

θα λα α ασ σα α με τα την πα ρο δο ον του ου Ι

(Δ) (Μ) (Κ)

ι σρα ηλ ε ε μει νε εν α α α α βα α α τος χq

---

1 θα α α δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε

η (2) α α α α α α α με ε ε ε η α με εμ πτο ο

ο ο ο ω ο ο ο ο ο ος με τα τη ην κυ η σιν του

Ε εμ μα νου ου ηλ ε μει ει νεν α α α φθο ο ο ρος

Ο ω ω ω ωων και αι προ ων και φα νει εις ωως

α αν θρω ωπος Θε ε ε ε ο ο ος ε λε η η σον η

η χ μα α α α α α α ας

Εἴσοδος.

Ὁ Ἱερεύς

Σοφία, ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν Σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Ἰωάννου Σακελλαρίδη

διασκευασθὲν ὑπὸ Ἀθ. Καραμάνη

---

2 α α α α α α ω ε η α α α με εμ πτος

Ἦχος β΄. Δι χ

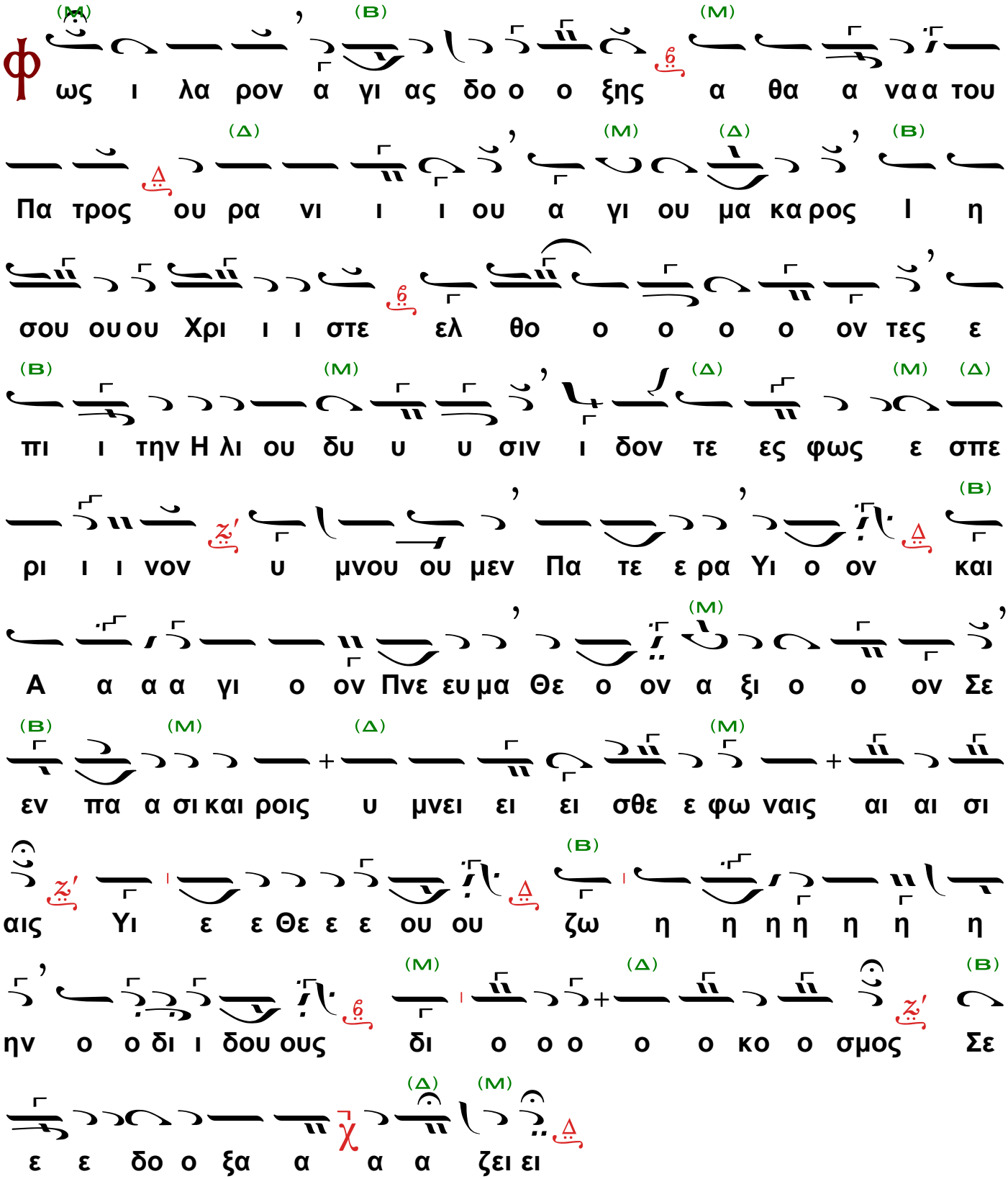

Ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ

Ἑσπέρας Προκείμενον.

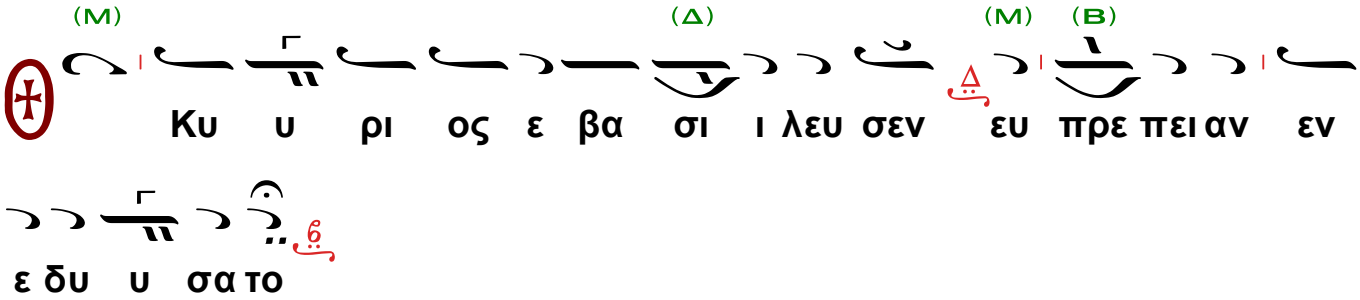

Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν…

Καὶ γὰρ ἐστερεωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

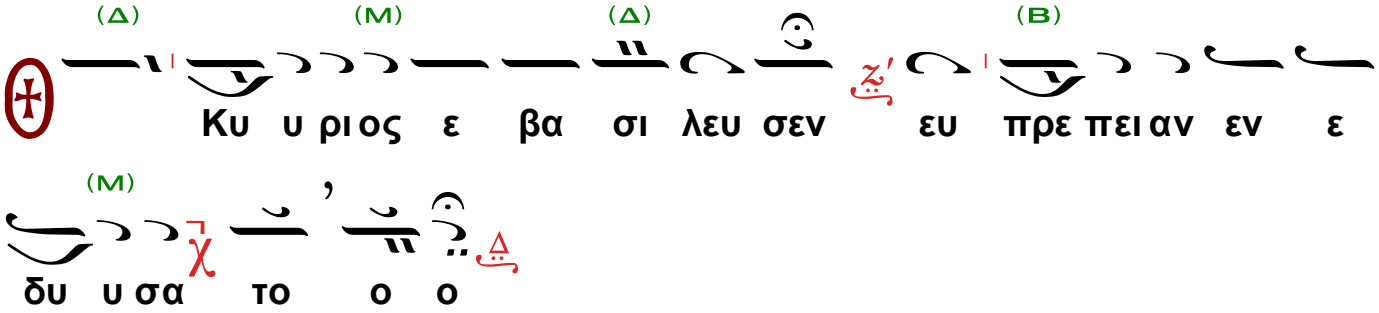

Ὁ Διάκονος τὴν ἐκτενῆ

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ὁ α΄ χορός·

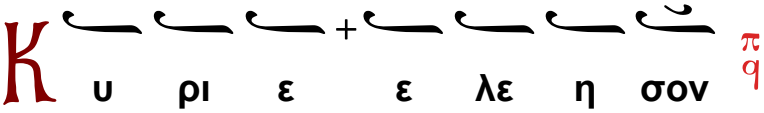

Ὁ Διάκονος

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς …

Ὁ α΄ χορός, μεθ' ἑκάστην δέησιν.

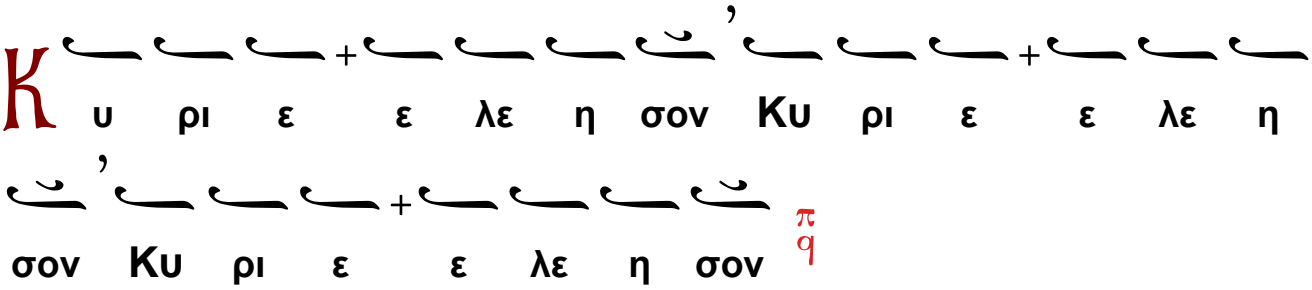

Ὁ Διάκονος

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, …

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν…

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν…

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς …

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων …

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων …

εἰς δὲ τὴν τελευταίαν

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διακονίαις ὄντων …

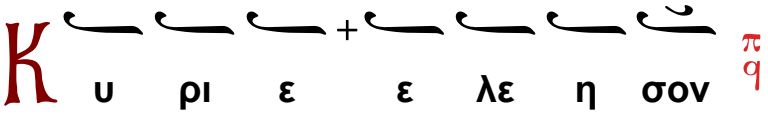

Ὁ Ἱερεύς

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστώς, ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ Χορός (μεθ᾽ ἑκάστην δέησιν).

Ἦχος λ/π ϊ Πα ἐναρμόνιος

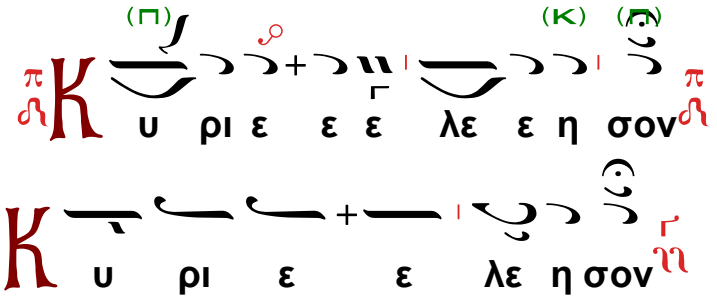

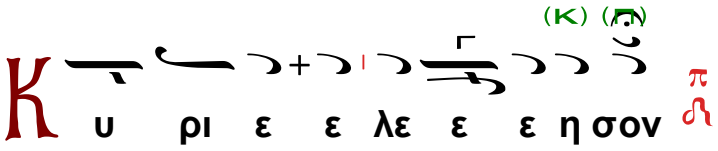

Ἰωάννου Παλάση

Ἦχος λ π ϊ Πα χ

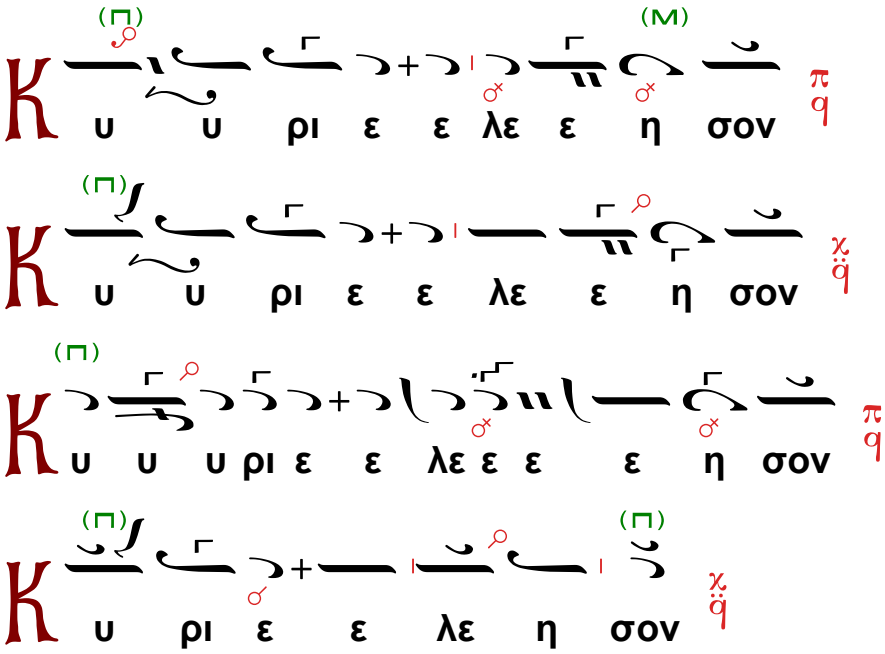

Ὁ Διάκονος

Ἀντιλαβοῦ, σῷσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ χορός

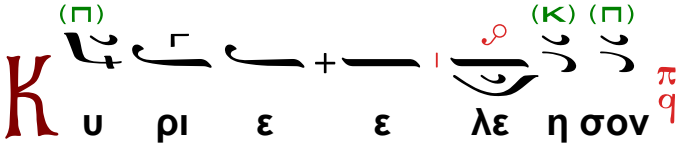

Ὁ Διάκονος

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Ὁ β΄ Χορός (μεθ’ ἑκάστην αἴτησιν).

Κωνσταντίνου Πρίγγου (1892 - †1964)

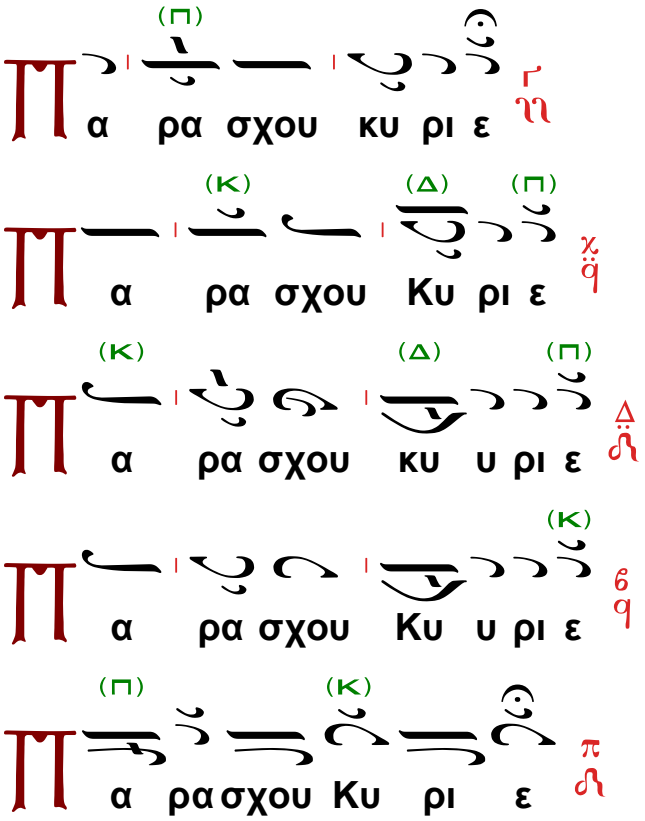

Ὁ Διάκονος

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,

Ὁ χορός χαμηλοφώνως

(Ὑπεραγία, Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.)

μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ β΄ Χορός.

Ὁ Ἱερεύς

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ β΄ Χορός.

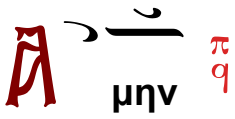

Ὁ Ἱερεύς

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β΄ Χορός.

Ὁ Διάκονος

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Ὁ β΄ Χορός.

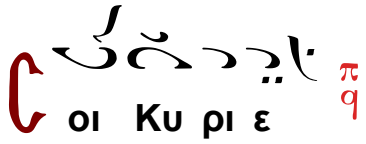

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανούς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· Σοὶ γάρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ οἱ Σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντός ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Ἦχος λ π ϊ Πα Κε

Ὁ β΄ χορός·

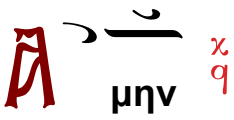

Ἀπόστιχα

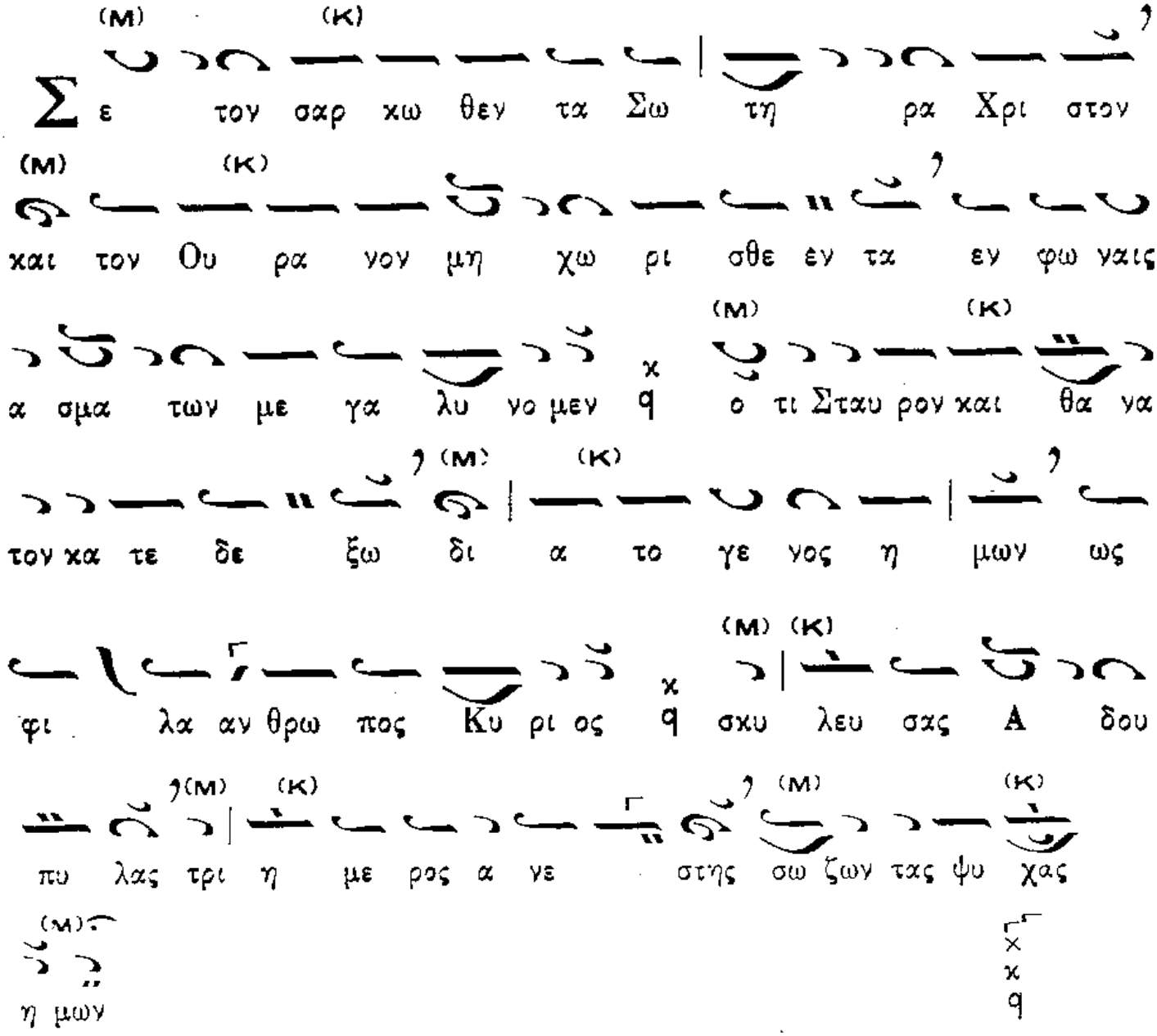
(Μ) (Κ)
Σε τον σαρ κω θεν τα Σω τη ρα Χρι στον
(Μ) (Κ)
και τον Ου ρα νον μη χω ρι σθε ἐν τα εν φω ναις
(Μ) (Κ)
α σμα των με γα λυ νο μεν ο τι Σταυ ρον και θα να
(Μ) (Κ)
τον κα τε δε ξω δι α το γε νος η μων ως
(Μ) (Κ)
φι λα αν θρω πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας Α δου
(Μ) (Κ) (Μ) (Κ)
πυ λας τρι η με ρος α νε στης σω ζων τας ψυ χας
(Μ)
η μων

Ὁ α΄ χορός·

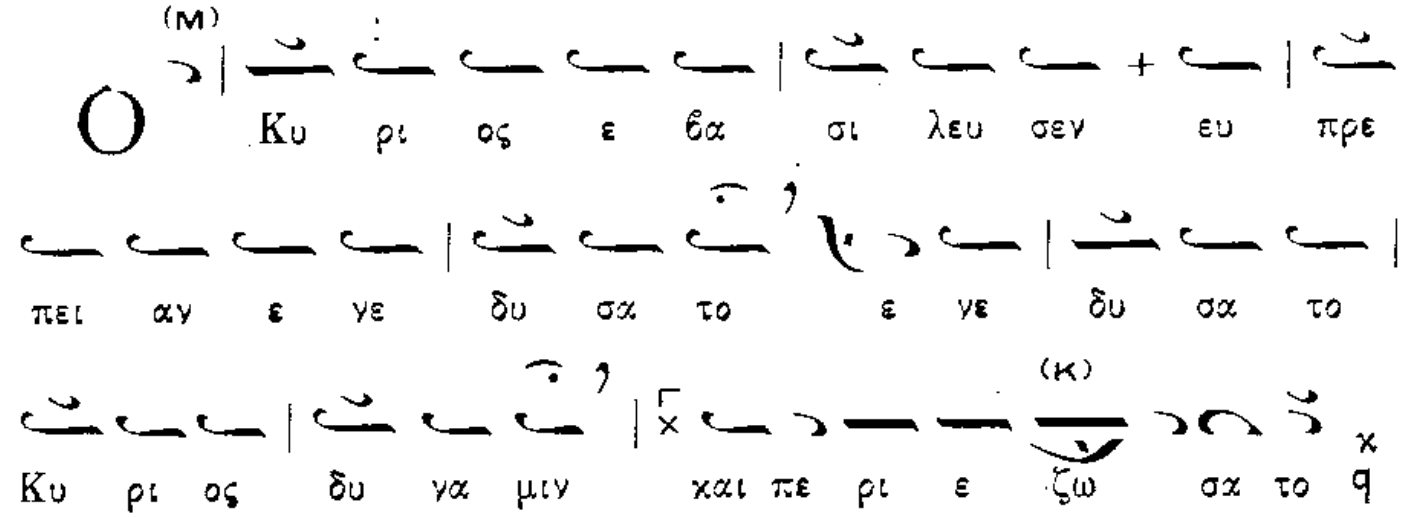
(Μ)
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε
πει αν ε γε δυ σα το ε γε δυ σα το
(Κ)
Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

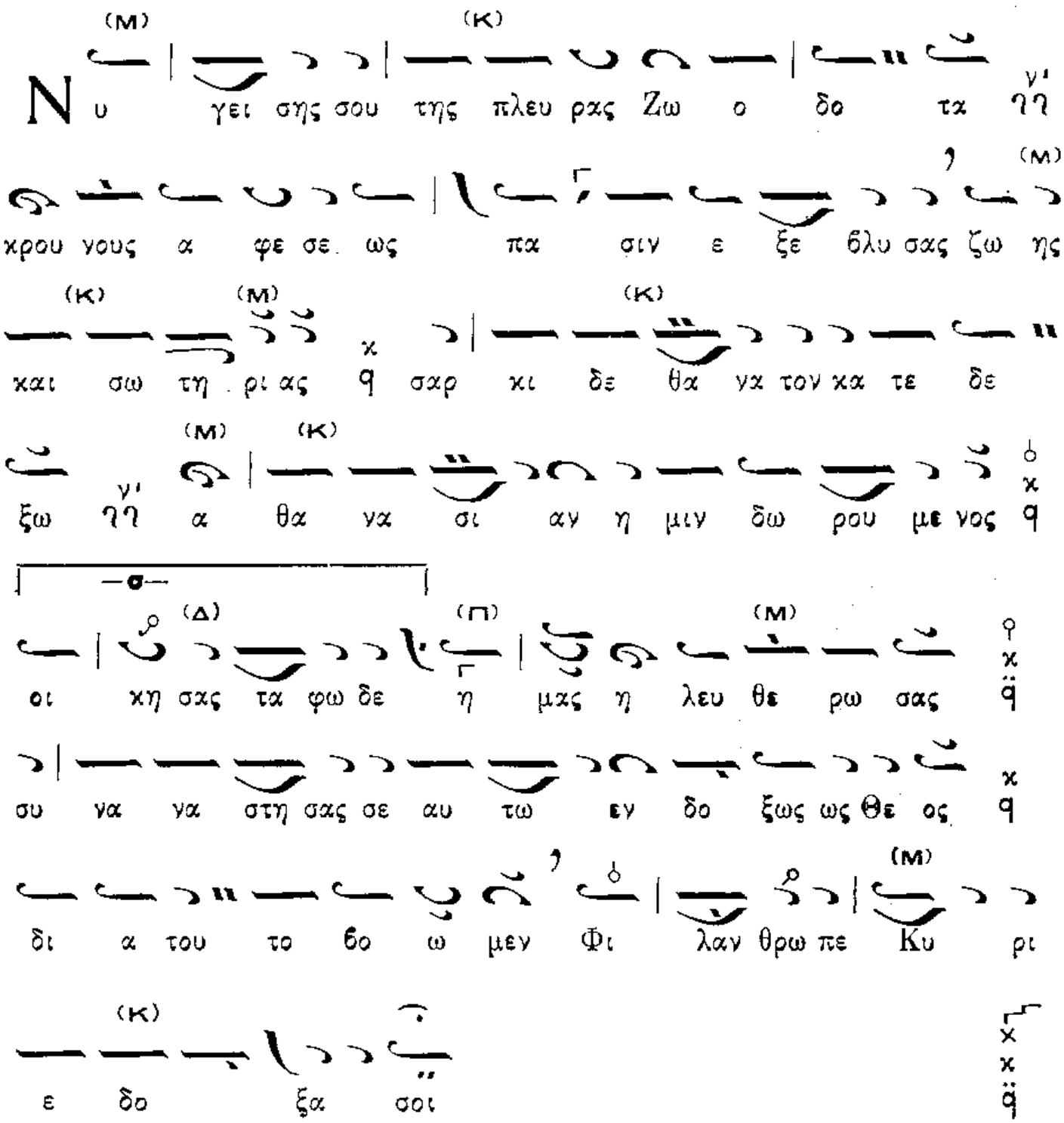
(Μ) (Κ)
Νυ γει σης σου της πλευ ρας Ζω ο δο τα
χρου νους α φε σε ως πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης
(Κ) (Μ) (Κ)
και σω τη ρι ας σαρ κι δε θα γα τον κα τε δε
(Μ) (Κ)
ξω α θα να σι αν η μιν δω ρου με νος
(Δ) (Π) (Μ)
οι κη σας τα φω δε η μας η λευ θε ρω σας
συ να να στη σας σε αυ τω εν δο ξως ως Θε ος
(Μ)
δι α του το δο ω μεν Φι λαν θρω πε Κυ ρι
(Κ)
ε δο ξα σοι

Ὁ β΄ χορός·

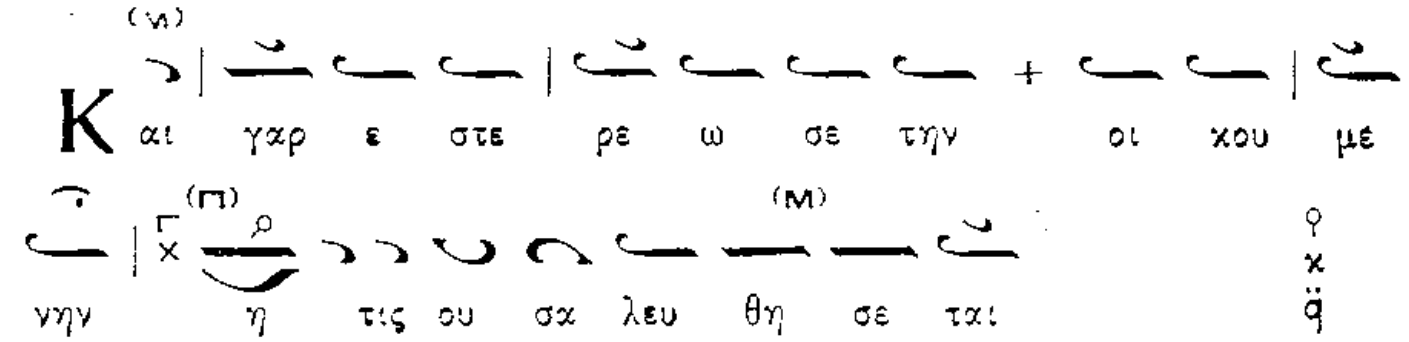
(Ν)
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με
(Π) (Μ)
νην η τις ου σα λευ θη σε ται

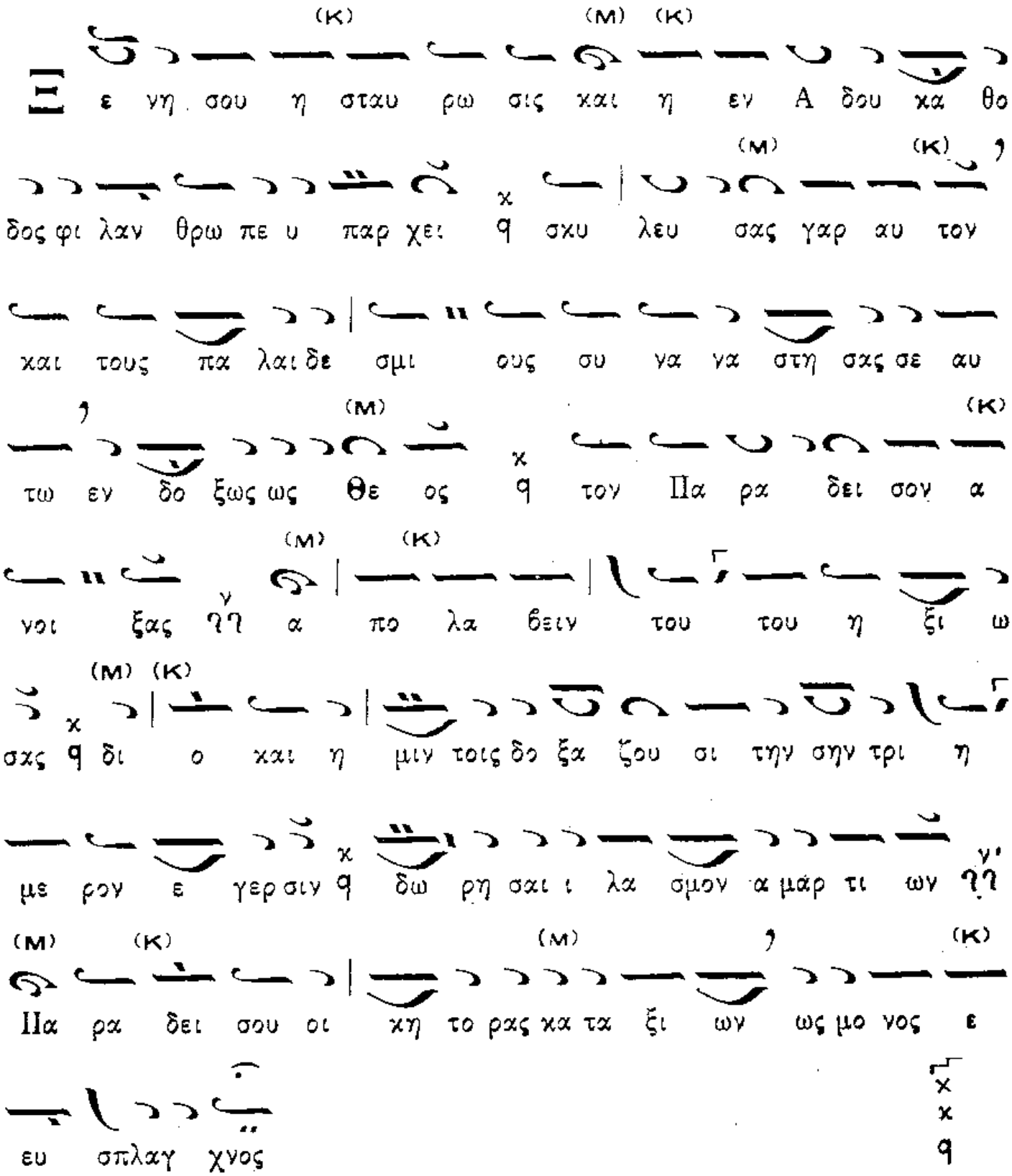
(Κ) (Μ) (Κ)
Ξ ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δου κα θο
(Μ) (Κ)
δος φι λαν θρω πε υ παρ χει χ ϥ σκυ λευ σας γαρ αυ τον
και τους πα λαι δε σμι ους συ γα γα στη σας σε αυ
(Μ) (Κ)
τω εν δο ξως ως θε ος χ ϥ τον Πα ρα δει σον α
(Μ) (Κ)
νοι ξας ν ϥϥ α πο λα βειν του του η ξι ω
(Μ) (Κ)
σας χ ϥ δι ο και η μιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η
με ρον ε γερ σιν χ ϥ δω ρη σαι ι λα σμον α μάρ τι ων ν' ϥϥ
(Μ) (Κ) (Μ) (Κ)
Πα ρα δει σου οι κη το ρας κα τα ξι ων ως μο νος ε
χ
χ
ϥ
ευ σπλαγ χνος

Ὁ α΄ χορός·

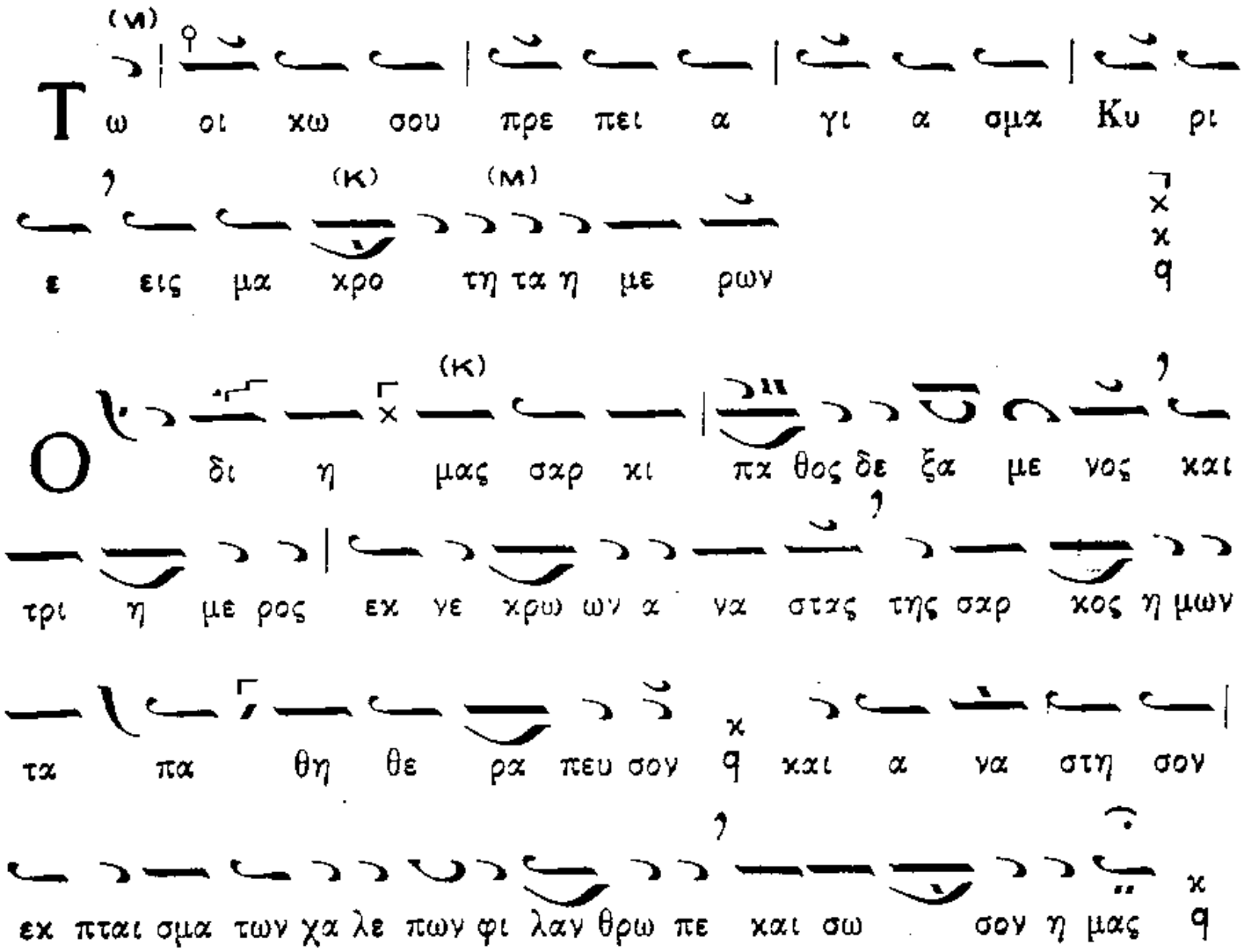
Τω οι χω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι
ε εις μα χρο τη τα η με ρων
Ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος και
τρι η με ρος εκ νε κρω ων α να στας της σαρ κος η μων
τα πα θη θε ρα πευ σον και α να στη σον
εκ πται σμα των χα λε πων φι λαν θρω πε και σω σον η μας

Ἦχος λ̇ ϊ̈ Πα

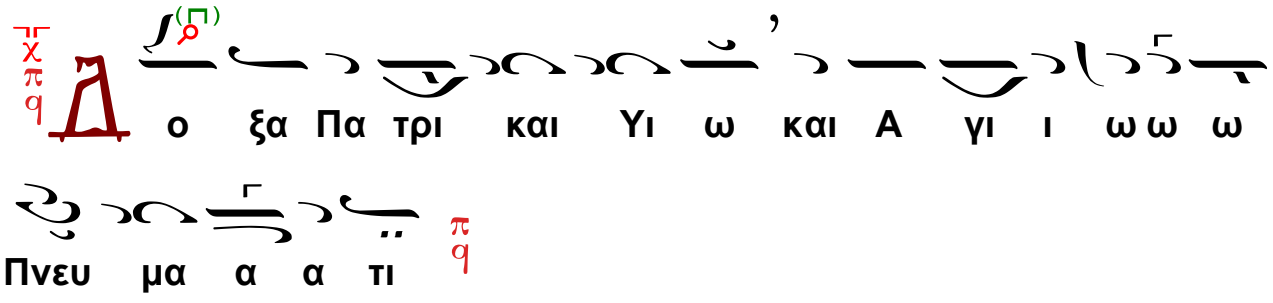
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ω ω ω
Πνευ μα α α τι

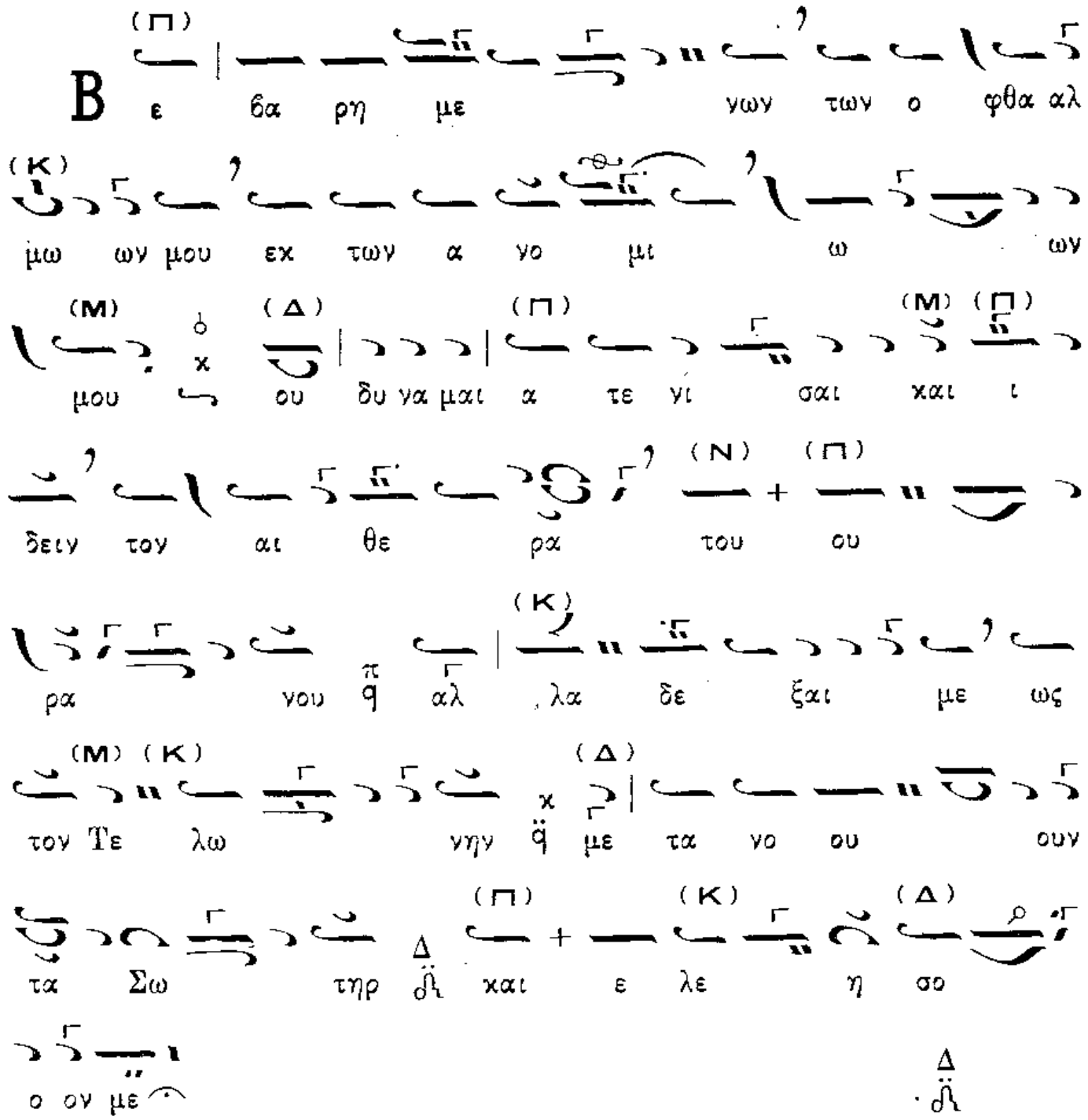

Ἦχος λ π ϥ Πα Κε

Ὁ α΄ χορός·

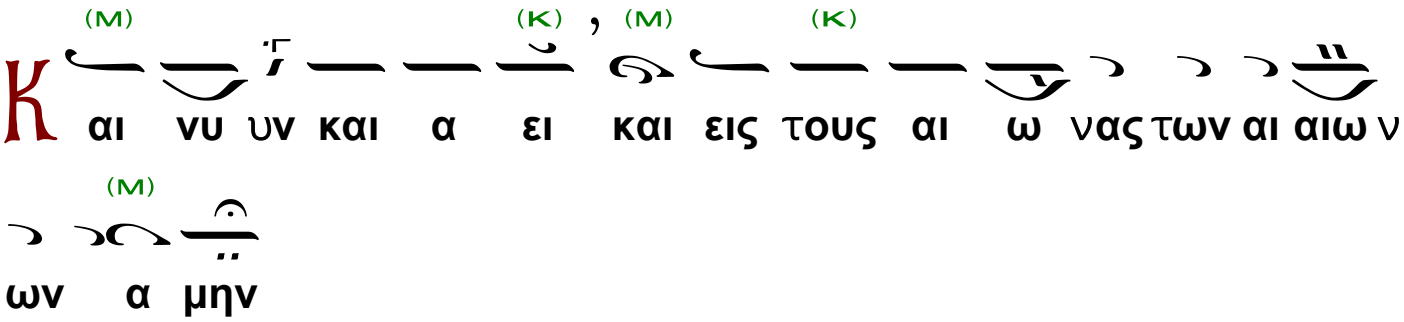

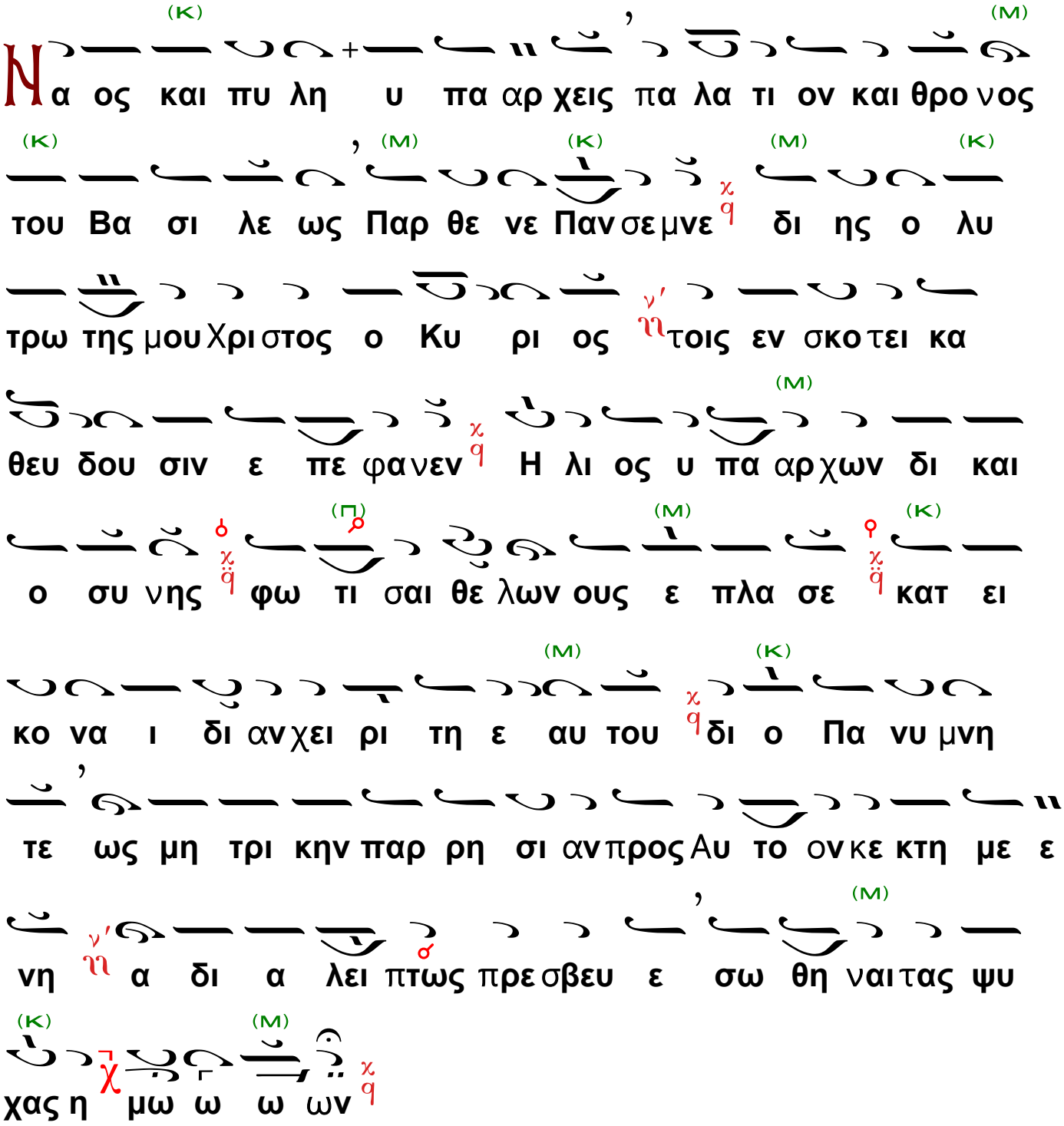

Ὁ Ἱερεύς

Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου, γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς

Ὅτι Σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος λ π Κε χ

Ὁ α΄ Χορὸς

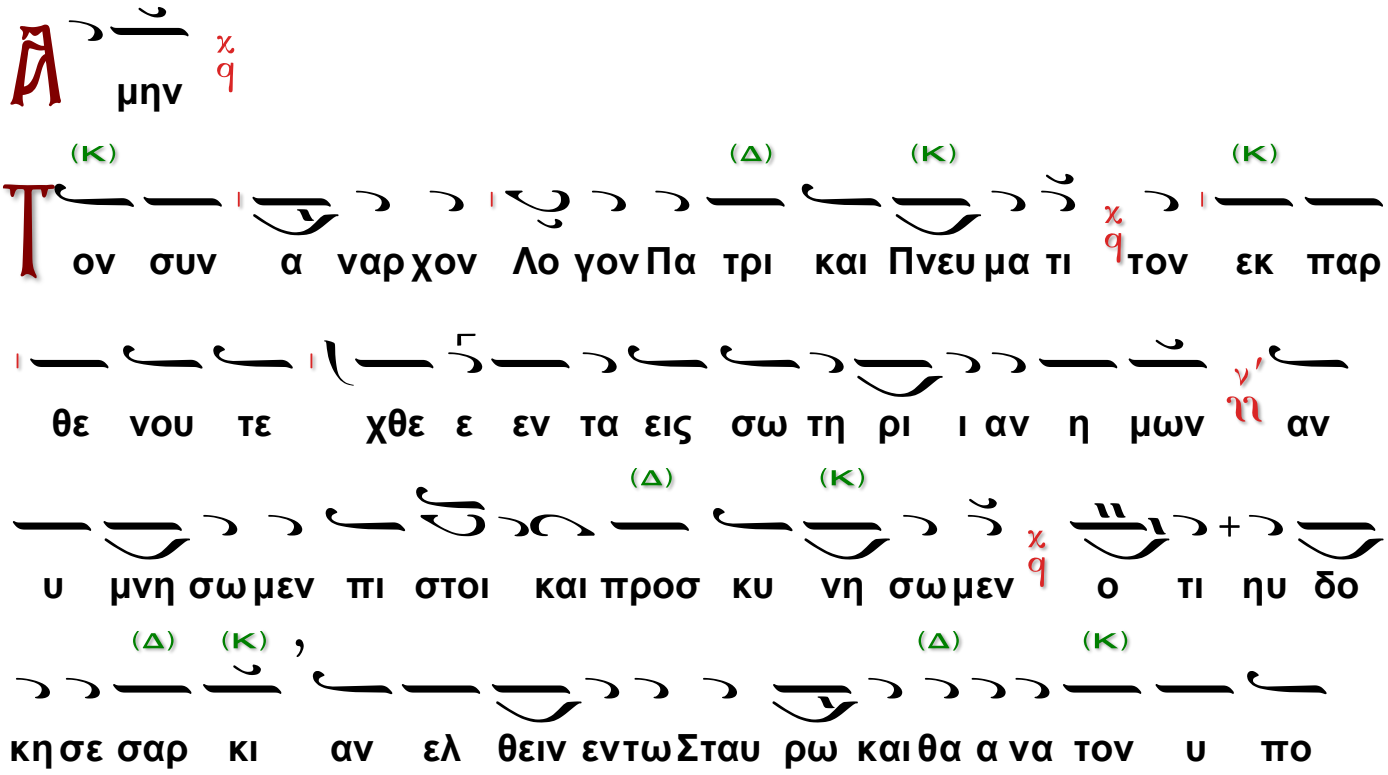

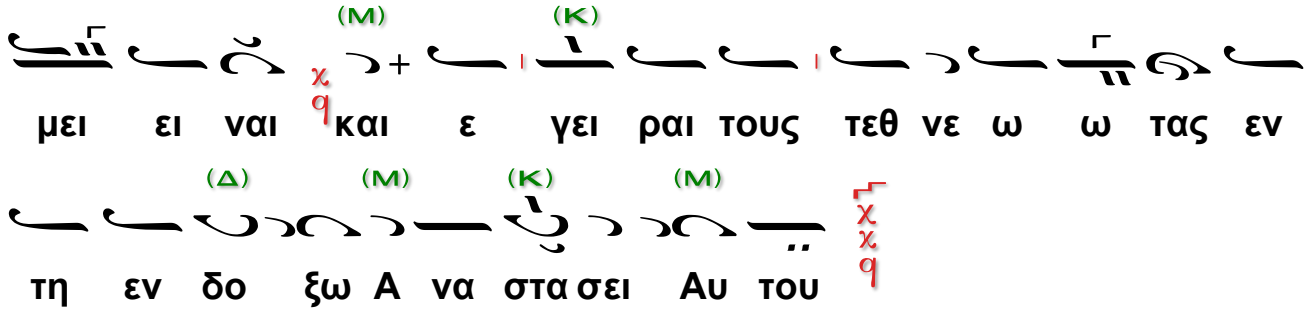

Ὁ β΄ Χορὸς

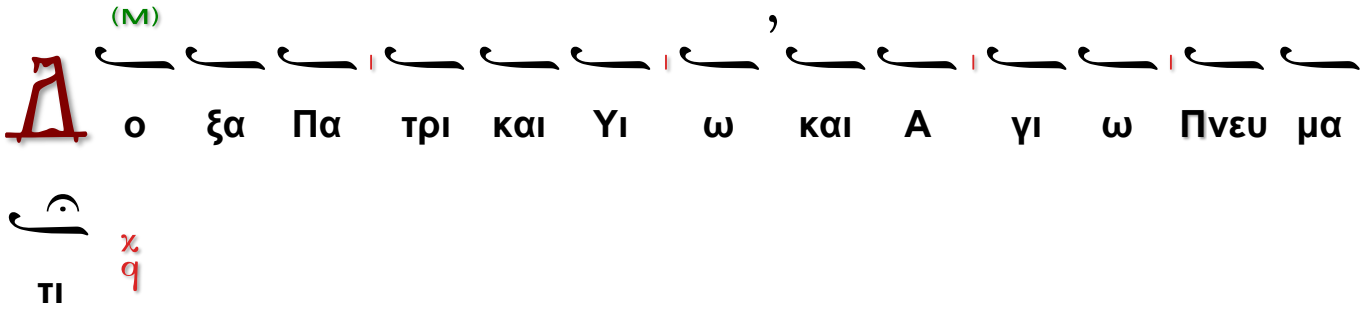

Ὁ α΄ Χορὸς

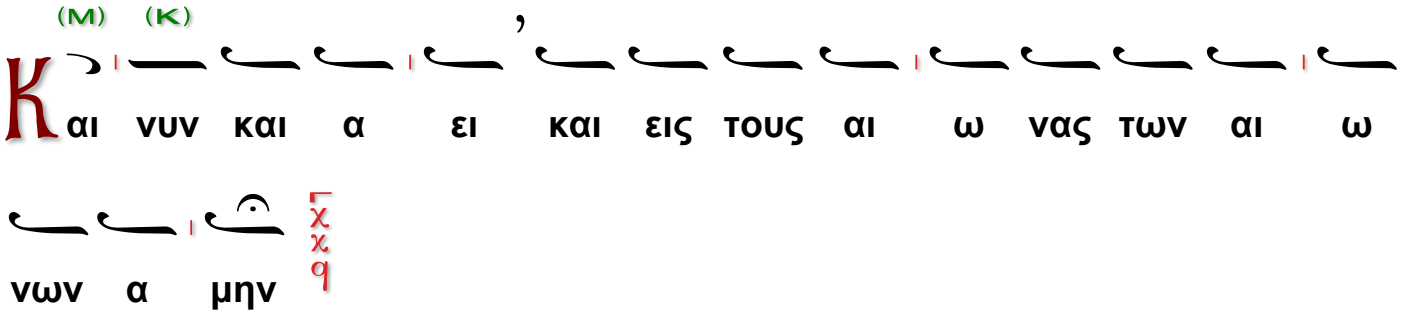

Ὁ β΄ Χορὸς

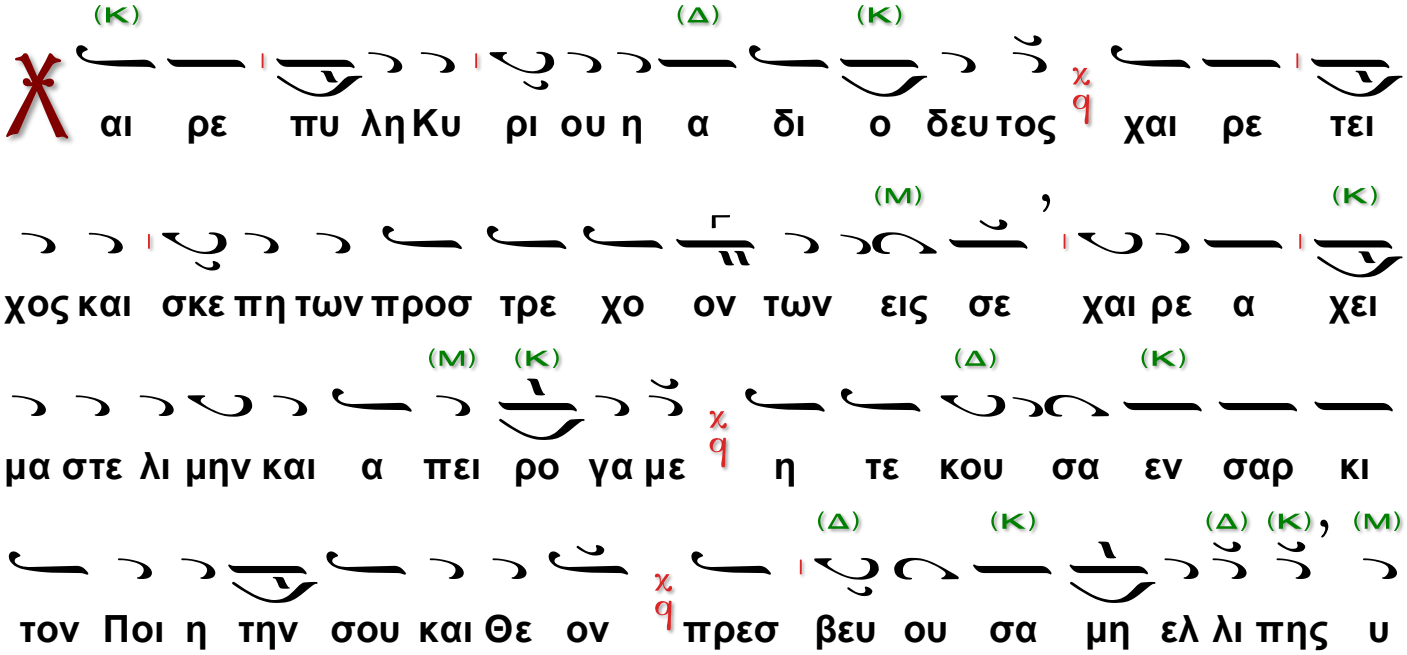

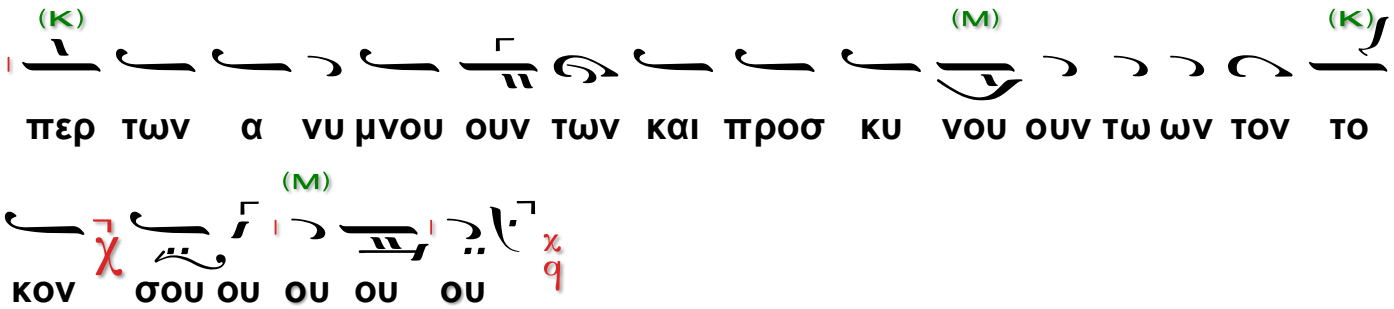

Ἀπόλυσις

ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία

Ὁ Διάκονος ἢ Ὁ Ἱερεύς

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός.

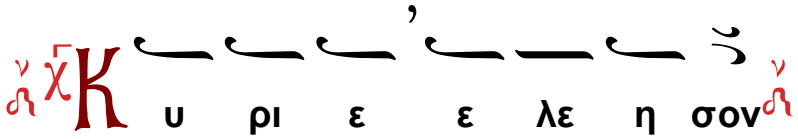

Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος…

ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία

Ὁ Διάκονος

Σοφία!

Ὁ λαός

Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις

Ὁ χορός.

Ἀμήν.

Ὁ Προεστώς.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης.

Ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις

Ὁ Ἱερεύς·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴ ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς (ποιεῖ ἀπόλυσιν)

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι,

Ὁ Ἀναγνώστης.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ (ἢ Δέσποτα) ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ιερεύς συνεχίζει

ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου του Χρυσοστόμου, οὗ καὶ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπιτελέσαμεν, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριαρχῶν ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τῶν θαυματουργῶν, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρων Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου καὶ Ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ἐλευθερίου, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τ... Ἁγί... (τοῦ Ναοῦ), τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Μαρκέλλου, Ἐπισκόπου Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, ξίφει τελειωθέντων, τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Ῥηγίνου, ἐπισκόπου Σκοπέλου, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου, πυρὶ τελειωθέντος, τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου του διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπολύσεως, εἴθισται ὅπως ὁ Χορός ψάλλῃ τὸ ἑπόμενον.

Ἦχος β'.

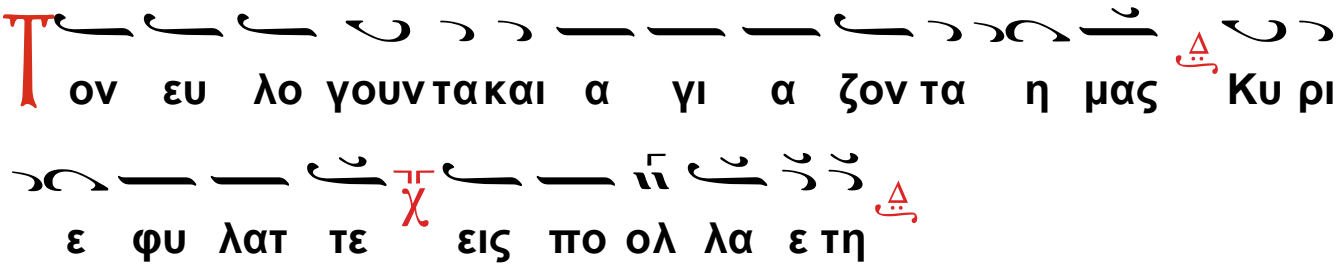

(Χοροστατοῦντος Ἐπισκόπου, λέγεται τὸ)

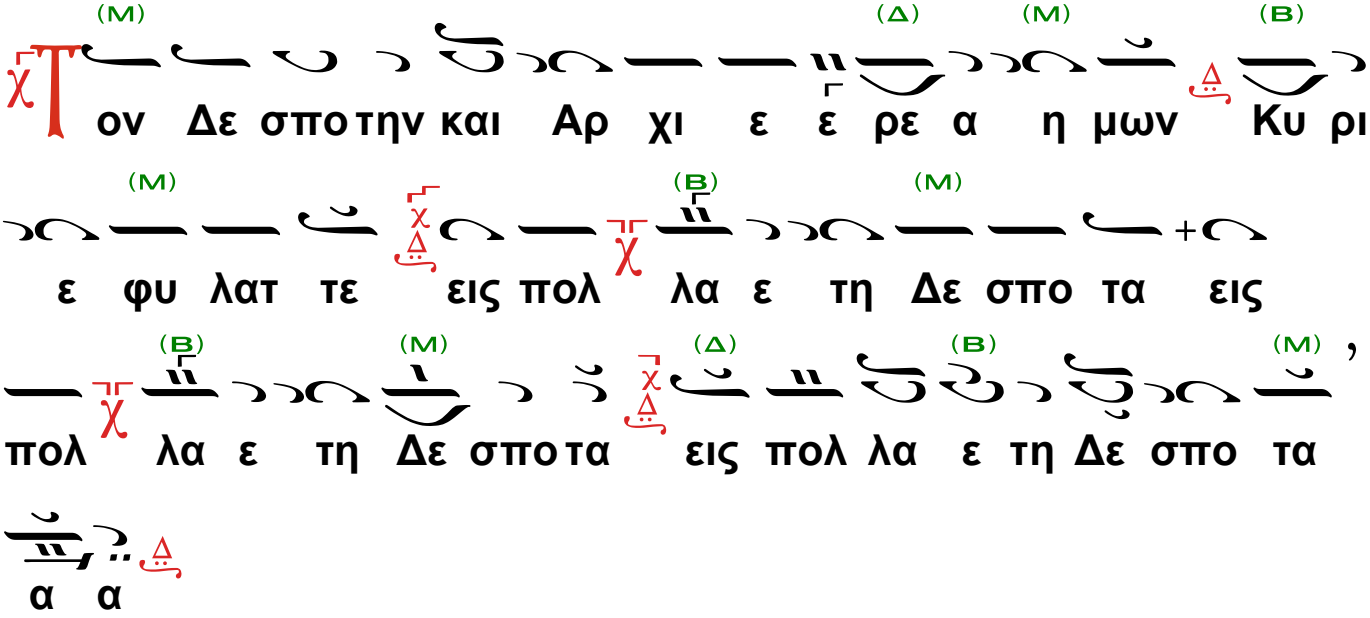

Ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ χοροστατῶν Ἀρχιερεὺς) συνεχίζει

Δι’ εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ χορός.

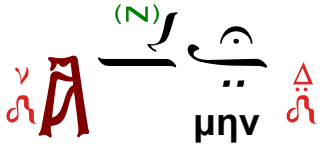

(Χοροστατοῦντος Ἐπισκόπου, ὁ Ἱερεύς)

Δι’ εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ χορός.

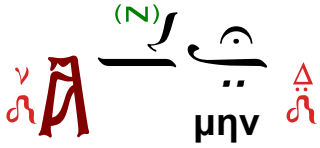

Ἐπιμέλεια

Βασίλειος Σταθόπουλος

Ἀντιστράτηγος ε.α. – Μαθηματικός

Πτυχιοῦχος Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς
Ἀθῆναι, Ἰανουάριος 2024
stathovass@gmail.com